

ముకుందమాల

అనువాదకుడు

కవిశేఖర

గురుజాడ రాఘవశర్మ

బృందావన ప్రచురణములు
మచిలీపట్టణము.

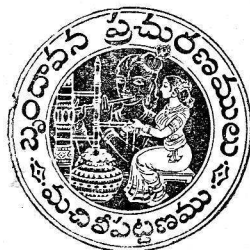
ముకుందమాల

[శ్రీ కులశేఖర మహారాజ విరచితము]

అ స వా ద కు డు

క వి శే ఖ ర

గు రు జా డ రా ఘ వ శ ర్మ

పంచమ ముద్రణ
శ్రీ దుర్మతి శ్రావణము
1000 ప్రతులు

ప్రచురణ
బృందావన ప్రచురణములు
మచిలీపట్టణము

సర్వస్వామ్యములు రచయితవి

వెల రు. 2-50

ముద్రణ !
జే. శివ ప్రింటింగ్ ప్రెస్,
విజయవాడ-520004.

ఆ శీ స్సు లు

శ్రీయఃపతియు, నవాస్త్ర సమస్త కాముఁడును, సకల కాల్యాణ గుణ సంపూర్ణుఁడు నైన శ్రీమన్నారాయణుని స్వరూప రూపగుణ విభూతులను ప్రతిపాదించెడు ప్రమాణ గ్రంథముల యందు గీతలలో భగవద్గీతవలె స్తోత్రము లలో ‘ముకుందమాల’ యనేతు హిమాచలము మహావ్యాప్తిఁగాంచి, సత్సంప్రదాయాను వర్తులగు, సకలాస్తిక జనులచేతను, బరమ విశ్వాసపూర్వకముగాఁ బఠన పాఠనాదులచేఁ బరిగ్రహింపఁ బడుచుండుట సర్వజన విదితమైన విషయమేకదా!

శ్రీ ముకుందమాలను రచించినవారు సుక్షత్రియకుల శేఖరులైన కులశేఖరులు. వీరు భక్తి మతములలోఁ బ్రధానమతమైన విశిష్టాద్వైతమునకు సంబంధించిన, పన్నిద్దరాశ్వాసులలో నొకరనియు, వీరు ద్రావిడభాషయందుఁ గూడ ననేక దివ్యప్రబంధములను నిబంధించి యున్నవారనియు, తక్కిన యాశ్వాసులకు వలెనే వీరికిని శ్రీ రామాయణమందుఁ బరమ ప్రీతి యనియు, నిత్యమును శ్రీరామాయణ కాలక్షేపము జరుపుచు నా యా ఘట్టములయందు సంపూర్ణముగాఁ బారవశ్యమును చెందుచుండురనియు, భాగవత కైంకర్యమందు మిక్కిలి నిష్ఠగలవారనియు, భగవత్సాక్షాత్కార లాభమును బడసిన మహా భాగ్యవంతులనియు, శ్రీవైష్ణవులగు వారియం దెట్టిదోషము గూడ నుండదని నిదర్శనపూర్వకముగా నిరూపించి రనియు, నిత్యాది బహు విషయములు “ప్రసన్నామృతము” “గురుపరంపరా ప్రభావము” “ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి” మున్నగు పూర్వాచార ప్రబంధముల వలన దెలియవచ్చు చున్నది.

అర్థవిశేషమును బట్టియేగాక మార్దవము, మాధుర్యము మొదలగువానిం బట్టియు గీర్వాణభాషా గ్రంథమైనను, ఈ స్తోత్రరత్నము బహు భాషలలోఁ

బరివర్తనము జెందియున్నది. ఆంధ్రభాష యందును దీని ననేకు లనేక రీతుల (వద్యములుగాను, పాటలుగాను) ననువదించి యున్నవారు. వారిలో ప్రకృత గ్రంథకర్తలగు బ్రహ్మశ్రీ గురుజాడ పీరరాఘవశర్మగా రొక్కరై యున్నవారు.

ఇంచుమించుగా నిప్పటికి 10 సంవత్సరములక్రిందట వీరు శ్రీకృష్ణాష్టోత్తర శతనామస్తోత్రమును “శ్రీ వాసుదేవనామశతకము” అను పేర, స్వతంత్ర గ్రంథముగా రచించి, యొక సంవత్సరముక్రిందట ముకుందమాల యను నీ స్తోత్రము నాంధ్రీకరించి యున్నవారు.

దీనిని శర్మగారు స్వయముగాఁ బఠించుచుండ విను భాగ్యము నాకు లభించినది. పెక్కురు సుప్రసిద్ధ విద్యత్క-విశేఖరు లొసంగిన యభిప్రాయములను బట్టియే వీరి యాంధ్రీకరణ మెట్టి యుత్తమశ్రేణికిఁ జెందినదో తెలిసికొనవచ్చును. పరమభాగవతోత్తములగు కులశేఖరు లెట్లు నిస్సార్వభౌమముగా సకలచేతనోజ్జీవమునకై గీర్వాణభాషయం దీ స్తోత్రమును రచించిరో పరమభక్తాగ్రగణ్యులగు శ్రీ శర్మ గారును అట్లే సంసారాశ్చవపతితులైన యస్మదాదులుగూడ సుఖముగాఁ దరించు ట్టి యాంధ్రీకరణమును గావించియున్నవారని నా యభిప్రాయము.

ఆంధ్రీకరణము మృదు మధుర పదభూయిష్టమై గంభీరార్థ గర్భితమై మూలగ్రంథమునకు భాయవలె నొప్పును. నిర్దోషమును, నిఖిలసంపన్నమునై “మూలగ్రంథములోని సర్వవిశేషములను వీరు బహు శ్రద్ధావిశ్వాసములతోఁ బరిశోధించి గ్రహించి యున్నవా”రని నిరూపించుచున్నయది.

సకలశాస్త్రవేత్తలైన శ్రీ కులశేఖరు లేదే నొక యభిప్రాయముతోఁగాక, యారక ప్రయోగింపరను విశ్వాసముతో మూలగ్రంథములోని ప్రతి నామమును మార్పు గావింపక ఒక్కొక్కటియు విడువక వీరును తమ యాంధ్రీకరణమందుఁ గూర్చి యున్నవారు.

భావమును సమగ్రముగా విశదీకరించుచుఁ జిన్న శ్లోకమును పెద్ద పద్యముగాను - పెద్ద శ్లోకమును జిన్న పద్యముగాను అనువదించుటంబట్టి వీరికి రచనయం దెంత స్వాధీనత కలదో తెల్లము గాఁగలదు. “క॥ శ్రీవల్లభ” యను చిన్నపద్యమును “శ్రీవల్లభేతి” యను పెద్ద శ్లోకమునకు “చ॥ తమదయ” యను పెద్ద పద్యమును, “దివివా భువివా” యను చిన్నశ్లోకమునకు, ఉదాహరణముగాఁ గొనవచ్చును. “సీ॥ నీ పదాంబుజభక్తి” “సీ॥ కేశపుగూరిచి” “చ॥ నను గరుణింపఁగా” ఇత్యాదు లా యా శ్లోకముల ననువదించినపుడు వానిలోని యర్థ విశేషములయందలి యత్యాద రముచేఁ దృప్తి జెందక పాఠాంతరములుగా వ్రాయబడినవి.

క్షుద్రములైన యైహిక ప్రయోజనముల కాసించి, యవరమార్గములైన గ్రంథ భానముల రచనచే, దమ లేఖిని గళంకితము గావించక, యుచ్ఛారణ మాత్రముననే నకల సంసారబంధములను బటాపంచలు గావించి పరమ పురుషార్థ మును లభింపఁజేయు సద్గ్రంథ రచనచేఁ దాము తరించుటయేగాక, విశ్వమును గూడ దరింపఁ జేయుచున్న శ్రీ గురుజ్ఞాన పీఠాధిపతిగారికి “శ్రీవల్లభ డిఠోధికముగా నాత్మైశ్వర్యమును; భక్తిజ్ఞానములను, బ్రసాదించుచుఁ జిరాయు రారోగ్యైశ్వర్యముల ననుగ్రహించుగాక” యని ప్రార్థించుచున్నాఁడను.

జగ్గయ్యపేట,

ఇట్లు,
సంపన్నుడుంబ సింగరాచార్యులు,
శతావధాని.

శ్రీ ము కు ం ద మాల

దీనిని జాలమంది తెనుగున కనువదించిరి. ఆ యనువాదకులతో శ్రీ గురుజాడ వీరరాఘవశర్మగారొకరు. వీరి యనువాదము, చాల భాగము నేను వింటిని. నిర్దుష్టముగను, ప్రసాద గుణోపేతముగను, ధారాళముగను, మూలానుసరణముగను నున్నదనుటకు సందియము లేదు.

ఇది సూత్రప్రాయమగు నా యభిప్రాయము.

బె జ వా డ,
శ్రీ తారణ కార్తీక బి ౧౩
సోమవారము.

(Sd.) చళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి,
శతావధాని
13_1_44

శ్రీమాన్ కవిరత్న

గు ది మె త్త రా నూ ను జా చా ర్యు లు గా రు

మూడవసారి మీరచన ముద్రకు వచ్చె “ముకుందమాల” యీ నా డిటువంటి భాగ్య మధునాతన సత్కవులందు మీకుఁ జే గూడెను, మీకవిత్వము, ముకుందునికంత ముకుందమాలగా వాడకదాల్చుగావుత, సువాసనతో విబుధాళు లుబ్బగన్.

శ్రీగురుజాడ వారి కవిశేఖరుడే “కులశేఖరుం” డనన్ బాగుగ వ్రాయగల్గె సురభాషగనున్న ముకుందమాల, యీ లాగున నాంధ్రభాష భళిరా!యన, రాఘవశర్మగారి, యీ మాగిన వ్రాక్షివంటి కృతి మాకతి భోగ్యముగాఁ గనబడెన్.

అ చి న ం ద న ము

ప్రొద్దుటూరు

27-9-47

శ్రీ శ్రీ గురుజాడ రాఘవశర్మగారి పరిచయము, నాకు ముక్త్యాల సన్మాన సభలోఁ గలిగినది. వారి రచనలు...“శ్రీ వాసుదేవనామశతకము”- ‘ముకుంద మాలయ’, ఆ పరిచయము నాత్మబంధుత్వమునకుఁ జేర్చి, ఆప్యాయనము చేకూర్చినవి. “కృష్ణాః వాసుదేవప్రభూః” అను సంబోధనముతో, భక్తి పరిప్లవ మైన వారి భావపూర్ణచ్ఛందోగానము, ఎట్టి ఆర్తహృదయ మునైన, సమృతము గురిసి యానందమునన్ దేల్చుగలదు. ఆయన మృదయమెంత విశుద్ధమో, రచన యంత ప్రబుధము - సహజము-సరళము. అనువాదమే యైనను, ముకుందమాల స్వతంత్ర రచనకేమాత్రముఁ దీసిపోదు. ఆ యన్న కిది తమ్ముఁడువలె నన్నివిధముల నందగించినది. పుడమి చీల్చుకొని పొంగిన బుగ్గవంటి ఈయన కవితాధారను తలంచి నపుడు ‘గోపాలమంత్రమే శర్మకుఁ గవితామంత్రమైనది’ అను శ్రీ వెంకటేశ్వరరావు గారి వాక్యము అక్షరాలా సత్యమని నాకుదోచినది.

భక్తిరస ప్రపూర్ణములైన యిట్టి రచనలు మానవ జాతికి మంగళప్రదములు కాగలవనియు, విశేషించి ఈనాఁడు శాంతసత్పథముల సమకూర్చు గలవనియు ఆసించు చున్నాను. ఇట్టి సత్కావ్యముల మఱికొన్ని రచించి శ్రీ గోపాలదేవునకు నివేదించి లోకము దోయళ్ళుఁ బెట్టుదురుగాక యని శ్రీ శర్మగారిని కోరుచున్నాను.

గడియారం వెంకటశేష శాస్త్రి

27-9-47

మిన్నికంటి గురునాథశర్మగారు, గుంటూరు

కవిశేఖర శ్రీ గురుజాడ రాఘవశర్మగారు తెనిగించిన ముకుందమాలను నేను జడువుకొనుచున్నప్పటికంటె, వారు చదువుచున్నప్పుడు విని యానందమో యానంద పారవశ్యమో...లేక భక్తి పారవశ్యమో పొందితిని. వారు భక్తాగ్రేసరులు. శ్రీకృష్ణ భక్తులు భక్తిరసములో మునిగి, దేహము తెలియక గొంతెత్తి పాడుదురు. వారా శ్లోకముల నెన్నిపర్యాయము లట్లు పఠించి పఠించి, తనివి దీఱక చివరకిట్లు తెనిగించిరో—

ముకుందమాలలో సుప్రసిద్ధశ్లోకములు కలవు. “జిహ్వ కీర్తయ....” వంటి వృత్తమును యతిప్రాసములుగల యా వృత్తములోనే వ్రాయుట యెవ్వరికిని మిక్కిలి కష్టము. కుదించి వ్రాయవచ్చుగాని యప్పుడు దానియందము మందమగును. కాననే వీరు కుదించిన బస్తాను చేయక సంబుద్ధులు విడిచి ధారాశముగా వ్రాసిరి.

ఐనను గొఱత కొఱతయేకదా! కానఁ బెద్ద పొట్టగల సీస మెత్తుకొనిరి. పొట్టనిండించిరి కాని యిండుక సందుంచుకొని ‘హరి యొసంగు శరీర’ మాతనికే యిచ్చుటమేలుగదాయని యందలి గుట్టును బెటబెట్టి తృప్తి పడిరి. ఇట్లే కొన్నియెడల వృత్తము వ్రాసి తృప్తిపడక సీసమును వ్రాసి మూలార్థమును జెడిపోసిరైరి. ‘హేగోపాలక....’ వంటి శ్లోకము తెలిగించుటెట్లు? పైగాఁ దెలుంగున సంతెలలుండె నాయె? ఐనను శర్మగా రుపాయముగనే దాటిరి. “పరంజానామి నత్వాం వినా” ‘అను దానినిఁ నీవే’ అను సేవార్థముతో గతార్థముం జేసిరి. సంస్కృతములోఁ గాదుగాని తెలుఁగులో యతిప్రాసలు, కవివృత్పత్తిని ధారను శబ్దబద్ధిని యొక్క నిమిసముతో బట్టియిచ్చును. శర్మగారి యన్నిపద్యములు వీనికి లక్ష్యములే.

ధార తెల్లధారయేగాక, పంచదారపాకము ద్రాక్షను సైతము చేయును. అర్థ సిద్ధి శబ్దపద్ధితో సంబద్ధము. రసమా! ఓం — అలంకారికుల గలచపటముతో నలన జాలువాలు చుండును. కనుకనే రసజ్ఞులగు నాంధ్రులు రెండు ముద్రణముల ప్రతుల నిచ్చే లీనము చేసుకొనిరి.

చిత్తగింపుడు
విధేయమిత్రము

మిన్నికంటి గురునాథశర్మ

కు ల నే ఖ రు డు

ఈ కవి. మహాజ్ఞానులని, యాశ్వారులని, దక్షిణదేశమందు ప్రసిద్ధిగన్న పన్నిద్ద టాశ్వారులలో నొకరు. ఈయన కేరళదేశమున (మలబారు) కోళపురము (తిరువక్కంజలము) ను రాజధానిగా నేలిన మహారాజు. దృఢవృత్త మహారాజీతని తండ్రి. ఈ కవి కాలము ప్రసిద్ధ కవులవలె పరిశోధకులకు వివాదాంశమైనను కలియుగము 28 వ సంవత్సరమునకు సరియగు శ్రీ పరాభవ నామ సంవత్సరమున మాసి(కుంభ) మాసమున పునర్వసు నక్షత్రమున దశమీ గురువారమున శ్రీహరి కౌస్తుభాంశమున నుదయించినట్లు సాధనాంతరములవలన నొక నిర్ణయమునకు రావచ్చును. తండ్రి వానప్రస్థము స్వీకరించిన పిమ్మట కులశేఖరుడు దిగ్విజయము గావించి, తన భక్తితత్త్వమును ప్రజలకు బోధించి సంసార తరుణోపాయమును జూపినాడు.

ఒకనాడు శ్రీ రామాయణ పురాణశ్రవణము చేయుసమయమున శ్రీరాముఁ డొక్కఁడే నలునదివేల రాక్షసుల నెదురింపనుండెనవి ఖరదూషణ వధా సందర్భమున విని, యా జగదేకపీరునకుఁదానుగూడ సహాయ మొనరింప నెంచి సకల సేనాసరివృత్తుడై పయన మగుసరికి, ఖరదూషణ సంహారవార్తను విని శాంతించెననియు, నిట్టి తత్తరపాటుతోనే శ్రీసీతాపహరణఘట్టము విని, జగన్మాత యగు సీతామాతను నొక రావణుఁడా! కొనిపోవుట, తోడితెత్తునని సముద్రము జొచ్చి లంకాభిముఖమై జనఁగా నింతలో భక్తాభీష్ట ప్రదుఁడగు శ్రీరామచంద్రులు సీతాసమేతులై రావణ సంహారము మొదలగు నిజ లీలలతో సాక్షాత్కరించి శాంతింపజేసిననియు చెప్పచుందురు.

“మద్భక్తా యత్ర గాయంతి తత్ర తిష్ఠామి నారద”యను వాక్యానుసరణిని, శ్రీరామ సాక్షాత్కారము గల్గెననుట. సతిశయోక్తిగాదు. ఈ భక్తాగ్రగణ్యుడు.

శ్రీ కృష్ణ నామమును కరదీపికచే, మానవ హృదయాగారమున జ్ఞాన జ్యోతిని వెల్లించి తన కుమారి రత్నముతోసహా, రాజ్యలక్ష్మిని, శ్రీరంగనాథుని కర్పించి, యరువది యేడవయేట మన్నారు కోవెలలో శ్రీ రాజగోపాలస్వామి సన్నిధిని పరమపదమొంది ధన్యజీవుడైనాడు. ఈ మహాశయుని భక్తి పారవశ్యము, జీవితాదర్శములు, కవితా మాధురి, ప్రతిష్ఠాకమున ద్యోత్యము. ఈయన సంస్కృతమునను, నరవమునను, బహు గ్రంథములు రచించెనట, లభ్యములు కాని యితర గ్రంథములెటులున్నను నీ ముకుందమాల యొక్కటియే మానవ జీవిత సార్థక్యమునకు, లోక చరితార్థతకు, పరమ పాఠానుజీక మనుట నిర్వివాదాంశము. శ్రీ కులశేఖరులు దీని మూలకముగా నిత్యస్మరణీయులైరి.

(గ్రంథస్థ నిదర్శనములచే భక్తి ప్రభోదాత్మక గ్రంథములైన శ్రీకృష్ణ కర్ణామృతము శ్రీరామ కర్ణామృతము మొదలగు గ్రంథముల కంటే, నీ ముకుందమాలయే ప్రాచీనతరముగ దోచుచున్నది. యత్కించిత్ పాఠ భేదములతో, నైదాఱు శ్లోకములు పై గ్రంథములందు గానవచ్చుచున్నవి. వివాదాంశమైన, కవి కాల నిర్ణయమును విమర్శకులకే వదలుట సముచితము.)

శ్రీముకుందమాల

ముకుంద=మోక్షప్రదుఁడగు, శ్రీకృష్ణ పరమాత్మున కర్పించినమాల ముకుందమాల. ఇది శ్రీ కులశేఖర మహారాజ కృతము. ఈ భక్తాగ్రగణ్యుని భక్తిపారవశ్యము, మృదుమధుర వచోవైఖరి, యనర్గళ కవితా సంపత్తియు నీ ముకుందమాల యందు, ప్రతి శ్లోకమందును ద్యోతకమగుచుండును. తాను తరించుటయే గాక, విశ్వ శ్రేయముగోరి, శ్రీ కృష్ణ మంత్రమునే, జన్మసాఫల్య మంత్రముగ నుపదేశించిన సహృదయుడు. నిరంతర భగవన్నామసంకీర్తనము చేతను, శ్రీరంగక్షేత్ర సందర్శనముచేతను, సవిరళ పురాణకాలక్షేపములచేతను తన ప్రజలు, జీవిత సార్థక్యము నొందవలెనని యా మహనీయుని యాశయము.

ఈ మాలాశ్లోకములన్నియు, పరమాత్మ యొక్క పవిత్రపదాబ్జములపై నిడిన సులలిత సుందర వాక్ప్రసూనములు. 'పాత్యేగేయేవ,' మధురములైన యీ శ్లోకము లాంధ్రద్రావిడ దక్షిణోత్తరదేశీయ భేదములేక దేశీయులందఱకు నాదరణపాత్రమైనవి. సార్వకాలిక మైనట్టియు, సార్వత్రిక మైనట్టియు, శ్రవణ మాత్రైక సుగమములైన, యీ శ్లోకములు వినినంతనే పరనోత్సుకత కలించు ననుట యతిశయోక్తికాదు. ఇంతటి ప్రశక్తికి, నిందలి పవిత్ర భక్తి ప్రభోధకు కారణము వివహాది శుభసమయములందుపైతమందలి శ్లోకముల నొకటి రెండైన సాలకింపనివారుండరు. నాయనువాద ప్రయత్నమునకు గూడ, నిట్టి శ్రవణానుభవమే కారణమైనది. తొలుత వావిళ్ళవారి ప్రతిపనుసరించి నలువది శ్లోకములనువదించితిని. అటు పిమ్మట వేటొక ప్రతిలో నధిక పాఠముగ గన్పించిన యయిదు శ్లోకములనుపదించబడినవి. తరువాత పత్రికలో బ్రకటింప బడిన శ్రీ ఆత్మకూరువారి పత్రిలో సుత్తరదేశ మందు బ్రక్షిప్తములుగా నున్నవన్న వదునేను శ్లోకములుగూడ తెనింగించితిని.

ఈ గ్రంథమునం దుపపాదించబడిన భక్తి ప్రభోధ ప్రభావమే నస్మిప్రయత్నమునకు బ్రేరేచినది. ముకుందమాలానువాదములు సలురూపములుగ ప్రచారములో నున్నను నెవటి పుష్పసమర్పణమువలన వారికేఫలముగదా! శ్రీరామాయణ కర్తలెందరులేరు.

శ్లో॥ స్వసూక్తీనాం పాత్రం, రఘుకుల తిలకమేకం కలయతాం
కసీనాం కోదోషః సతుగుణగణానా మవగుణః (జయదేవః)

సాధ్యమైనంతవరకు, సీక్లోకము లన్నియు కవి యభిప్రాయము ననుసరించి మూలానుసరణముగనే పరివర్తింపబడినవి. కొన్నింట భావవైశద్యమునకై పాఠాంతరములు బొందుపరచితిని.

కవి మంగళాచరణ శ్లోకములో “శ్రీవల్లభ” యని ప్రారంభించి తరువాత “జయతు జయతు దేవో” యని కీర్తించినాడు. వీరికి శ్రీరంగ క్షేత్రము కలియంగ వైకుంఠము. అట్లనే శేషాచలము (తిరుపతి). ఇందు సర్వత్ర శ్రీకృష్ణ స్మరణము. శ్రీకృష్ణ మంత్రము జపించుడని యుద్ఘోషించెను. శ్రీ నారాయణ చతురక్షరి, శ్రీనారాయణాష్టాక్షరి, శ్రీకృష్ణద్వ్యక్షరి, స్మరించి, జపించి, తరించుడని చేతులెత్తి మొఱపెట్టినాడు. మానవ జీవితము క్షణబుద్ధుడప్రాయము. కఫ వాత పిత్తములు కలతమడ్డినప్పుడు, నంత్యకాలమందు, శ్రీహరి స్మరణ కలుగునో కలుగదో, యిప్పుడే స్మరింపుడనియు; సంసార సాగరము దాటుటకు విష్ణువనే నావకంటె గత్యంతరము లేదనియు; నందుచే సత్సంగత్యము, సత్కాథా శ్రవణము, దుర్జన పరిత్యాగము. “అంతే నారాయణస్మృతిః” యనునట్టి స్థితిని పొందుటకు శ్రీహరి పాదారవిందము లందలి నిరంతర స్మరణ, మొదలగునవి భక్తి భూమికలుగా వరించినాడు. ప్రతి యింద్రియము, హరిసేవ కనువైననే సఫలమని, తత్సేవను “జిహ్వే కీర్తయ” యిత్యాదులచే యుద్ఘోషించినాడు. బ్రతిమాలుకొన్నాడు. ఇహపర సాధకములు, మణిమంత్రోషధములు గాన, నందరిని, శ్రీకృష్ణ మణిని పొంది, శ్రీకృష్ణమంత్రము జపించి, శ్రీకృష్ణ రసాయనము నిండార ద్రావి శీఘ్ర నిర్వాణ మొందుడని హెచ్చించినాడు. తన మనస్సు సాక్షాత్ ముకుంద పదారవింద మందిరమైపోవలెనన్నాడు. “మదన పరిహర స్థితిం మదీయే” భగవన్నామ స్మరణ, భగవద్రూపధ్యానము సేయుడని సర్వత్ర చాటినాడు. తొలుత “శ్రీవల్లభ”

యని ప్రారంభించి, చివర “క్షీరసాగర తరంగ” యని ముగించినాడు. క్షీరసాగర ములో మృదువైన భోగి భోగములపై, శ్రీమహాలక్ష్మీ సహితుడై, పాల తుంపురులు తన దివ్య దేహముపైబడి, సక్షత్రకాంతులిన, శోభిల్లు శ్రీ వాసుదేవుని దివ్యమంగళ స్వరూపమును, కపితా శిల్పిగా చిత్రించినాడు. కొన్ని వృత్తములు పాటలుపాడునట్లుండును. చివర విడిగా ప్రకటించిన 15 శ్లోకములందలి భావము లుత్కృష్టములు: కాని యందలి కవితాధార శ్రీ కులశేఖరులదిగా తోచుటలేదు. కొన్ని చర్విత చర్వణములుగా రచింపబడినవి. ఈ విషయమును పాఠకులకే విమర్శనకు వదిలితిని. వానిలో చివరి శ్లోకములో “అలమలమలం” అనుచోట కులశేఖరుల భక్తి, విశ్వాసము, నైర్యము గన దేహము పులకరించును. “చాలు చాలు ముమ్మాటికి చాలు. ప్రతి మానవుడు తానొనరించు మహాపాతకముల నడంప నొక కృష్ణనామమే చాలు, నంతయే ! నిరంతర శ్రీముకుందపదారవింద ధ్యానముచే శ్రీ మోక్షసామ్రాజ్యలక్ష్మి కరతలామలకము లగునని యుద్వోధించెను”. తొలుత మనవిజేసినట్లు యెవరికి వారె భగవత్పరముగా పుష్పము లర్పించి తరింతురని నా యాశయము. ప్రధానము హృయపుష్పము (పద్మము).

“కమలానాథ ! మదీయ మానసము లోకంబెల్ల శోధించె, భక్తి మరందమ్ము స్రవించు హృద్వనజమున్ దీవ్యత్భవత్పాద పద్మములం దర్పణ సేయుదున్ గొను భవతాస్ని ధ్యముజ్జేరి, జన్మము సాశల్యమునొందు పూజయిదె, కృష్ణా! వాసుదేవప్రభూ.”

ఇట్లు

భక్త జన పాదరేణువు

గురుజాడ రాఘవశర్మ

శ్రీ శంకర విద్యాలయం, రేపల్లె, వ్యవస్థాపకులు :

తర్కవ్యాకరణ వేదాంతపండిత, సాహిత్యవిద్యాప్రవీణ -

శాస్త్రవిశారద - ముళ్ళపూడి నారాయణశాస్త్రిగారు.

మకాం, రేపల్లె

20-0-47

చ॥ స్తుతులొనరించు టే నెరుగఁ దోచిన సత్యము పల్కుచుండుటే
మతమటుగాన, బందరున, మాటలధోరణిఁ గొన్ని పద్యముల్
శ్రుతిపథముం దగుల్కొని వచోఽమణిమణి కిట్టి సూక్తులే
సతము సుభావహమ్ములని సాదరమొప్పగ నమ్మితిన్ మదిన్.

మ॥ పదలాలిత్యము భావగుఁఘనము సద్భక్తిప్రభావాది సం
పద లొక్కుమ్మడి, బ్రోవుచేసిన విధంబైదోచె నోహో! భవ
ద్వదనాంభోజ విముక్తమీశ్రుతి ముకుందప్రేమ భావోజ్జ్వలం,
బదనీయాప్రతిమాన సౌరభము లాశాభోగమున్ బర్వెడిన్.

శ్లో॥ గుర్జరాడాన్వయచంద్రేణ వీరరాఘవశర్మణా
సూన్తా ముకుందమాలేయం విదుషా భూషణాయతామ్.

ముళ్ళపూడి నారాయణశాస్త్రి

ము కుంద మా ల

శ్లో॥ ఘృష్యతే యస్య నగరే, రంగయాత్రా దినే దినే
తమహం శిరసా వందే రాజానం కులశేఖరమ్.

క॥ శ్రీరంగయాత్ర ప్రతిదిన, మే తేని పురమ్మునందు నింపుగమోగున్
సారెకు నా కులశేఖరు గూఱిచి నుతియింతు, శ్రీముకుందుని
భక్తున్.

తా॥ ఏ కులశేఖరరాజుయొక్క పట్టణమున ననుదినము శ్రీరంగపురంబును
గూర్చిన ప్రయాణము చాటెంపబడుచుండునో. యట్టి కులశేఖర రాజును, నేను
శిరస్సుతో నమస్కరింతును.

శ్లో॥ కుంభే పునర్వసా జాతం కేరళే కోశపట్టణే
కౌస్తుభాంశం ధరాధీశం కులశేఖర మాశ్రయే.

చ॥ మును కులశేఖరుండగుచుఁ జూజ్య దృఢవ్రతపుత్రికడై, జనిం
చెను, గులశేఖరుండు నృపసీమను గేరళ, కోశపట్టణం
బున, సురమాతృ ఋక్షమునఁ బుణ్యపరాభవనామ వత్సరం
బున, హరికౌస్తుభాంశమునఁ ముక్తికెడ నా మహితానుభావునిన్.

తా॥ కేరళదేశమున కోశపత్తనమందు (కళికోట), కుంభమాస పునర్వసు
నక్షత్రమునందు, గౌస్తుభాంశమున నవతరించిన శ్రీ కులశేఖర భూపతి నాశ్ర
యించెదను. కలియుగము 281వ సంవత్సరము, పరాభవనామసంవత్సర కుంభ
మాసమున, దృఢవ్రతుడను పుణ్యపురుషునకు శ్రీ కులశేఖ రాళ్వారులు జనించినని
(ప్రతీతి.)

శ్లో॥ శ్రీవల్లభేతి వరదేతి దయాపరేతి
భక్తప్రియేతి భవలుంతన కోవిదేతి
నాథేతి నాగశయనేతి జగన్నివాసే
త్యాలాపనం ప్రతిపదం కురు మే ముకుంద.

క॥ శ్రీవల్లభ! భవలుంతన
కోవిద! భక్తప్రియా! ముకుందా : త్రైలో
క్యావాస! దయాపర! నా
థా! వరదా! నాగశయన! యని; యన నిమ్మా.

తా॥ ఓ ముకుందా! (మోక్షప్రదాతా!) లక్ష్మీపతి! వరదాయకా! దయాపరా!
భక్తవల్లభా! సంసార నాశన నిపుణా! నాథా! శేషశయనా! జగదాధారా! యనెడి
యాలాపన మెల్లపుడును, నాకు గల్గునట్లు చేయుము.

(పాఠాంతరము)

మ! వరదా! యంచు, జగన్ని వాసయనుచున్ భక్తప్రియా! యంచు శ్రీ
హరి! శ్రీవల్లభయంచు, నాగశయనా! యంచున్ మురారీ! దయా
పర! యంచున్, భవలుంతనప్రధితభావా! యంచు, నాథా! యటం
చును భక్తిం బలికింపు మాటకి మనం బూరన్ ముకుందప్రభూ!

శ్లో॥ జయతు జయతు దేవో దేవకీనందనోఽయం
జయతు జయతు కృష్ణో పృష్ఠివంశ ప్రదీపః

జయతు జయతు మేఘశ్యామలః కోమలాంగో
జయతు జయతు పృథ్వీభారనాశోః ముకుందః.

2

మ॥ సకలోత్కృష్ట జయమ్మ మిశగుతః గృష్టా! దేవకీనందనా!
సకలశ్రీ ఫలసిద్ధి మిశగుతః గృష్టా! వృష్టివంశవ్రదీ
పక! పృథ్వీఘనభారనాశక! జయంబా మిశు నో కోమలాం
గ! కృపాసింధు! ముకుంద! నందసుత! మేఘశ్యామలా! శ్రీహరి!

తా॥ శ్రీదేవకీదేవి తనయుండును, వృష్టివంశమునకు బ్రకాశకుండును,
మేఘమువలె నల్లనివాడును, సుకుమారమైన శరీరము గలవాడును, భూభారముహరించు
వాడును, మోక్షప్రదాతయు నగు శ్రీకృష్ణదేవుఁడు, సర్వోత్కృష్టుండగు గాత!

శ్లో॥ ముకుంద! మూర్ధ్నా ప్రణిపత్యయాచే
భవంత మేకాంత మియంత మర్థమ్
అవిస్మృతి స్త్వచ్చరణాంబుజే
భవే భవే మేఽస్తు భవత్ప్రసాదాత్.

3

శా॥ నా కీమాత్ర మనుగ్రహింపఁగ ముకుందా! శ్రీరమున్ వంచి ని
న్నే కాంతమ్మునఁ జేరి వేడెద నిదే యేమందువేనిన్ మదిన్
నాకున్ ముందు సనుగ్రహించు ప్రతిజన్మంబం దవిచ్ఛిన్నమా
నీ కల్యాణ పదాంబుజ స్మృతి సదా నే గోరెడన్ నీ దయన్.

తా॥ ఓ ముకుందా! శిరస్సుతో నమస్కరించి రహస్యముగ నిన్నింతమాత్రమే
యాచింతును. (అది యేమన) నీ యనుగ్రహము వలనఁ బ్రతిజన్మమునను, నీ పాదార
విందములందు మఱపు కలుఁగకుండు గాక!

శ్లో॥ నాహంవందే తవచరణయోర్ద్వన్ద్వ మదన్ద్వహేతోః
కుంభీపాకం గురుమపి హరే! నారకం నాపనేతుమ్

రమ్యా రామా మృదుతనులతా నందనే నాపిరస్తుమ్
భావేభావే హృదయభవనే భావయేయం భవన్తమ్.

4

మ॥ వెతచే ద్వంద్వసివృత్తి నిన్నడుగఁ గుంభిపాకపున్ ఘోరిదు
ర్తికిన్ బాపుమటంచు వేడను, సురా రామమ్మనన్ వేల్పు గు
బ్బెశలన్ గూడ చరించువేడ్క నిను నే వేడన్; మతేమన్న, మ
త్ప్రీతి జన్మమ్మన భావమందిరమున భాసింప యాచించెదన్.

తా॥ ఓ శ్రీహరి! నాకు శీతోష్ణ, సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వ బాధలు తొలంగు
టకుగాని, కుంభిపాకమను గొప్ప సరకయాతన దప్పించుటకుగాని, నందనవనమున
నందమైన కోమలాంగులతో రమించుటకుగాని నీ పాదపద్మములకు నమస్కరించుట
లేదు. జన్మజన్మల యందు నా హృదయమందిరమున, నిన్ను స్మరింతును గాక!
(ఇందులకే నీపాదపద్మములకు నమస్కరించుచున్నాను).

శ్లో॥ నాస్థాధర్మే నవసునిచయే నైవ కామోపభోగే
యద్యదృద్ధవ్యంభవతుభగవన్! పూర్వకర్మానుభూపమ్
ఏతత్ప్రీతిం మమబహుమతం జన్మజన్మాంతరేషి
త్వత్పాదాంభోరుహ యుగగతా నిశ్చల భక్తిరస్తు.

5

మ॥ క్రమమాధర్మమై, కాంచనాదివసువో, కామోపభోగమై, లే
శముఁ గొరన్, లభించుచుదామవియె, నిచ్చల్ పూర్వకర్మానుభూ
పముగన్, గాఁగలకార్యముల్, మిగుల సేబ్రాధింతు నా జన్మజ
న్మములన్, నిశ్చలభక్తిరీ, భగవన్! త్వత్పాద పద్మములన్.

తా॥ ఓ పద్మజేశ్వర్య సంపన్నుడా! (భగవంతుడా!) దర్మార్థ కామములందు
ననగా ధర్మావరణమందుగాని, ధనసంచయమందుగాని, కామానుభవమందుగాని నా
కానక్తి లేదు. గతజన్మ కర్మానుగుణముగ నేది కావలసియున్నదోయది యగుగాక! ప్రతి
జన్మమందును, నీపాదపద్మములయం దవంపలమైన భక్తి కలుగుగాక! ఇదియే నా
కభీష్టమైనదియై (గోరదగివదియై) యున్నది.

శ్లో॥ దివివా భువివా మమాస్తువాసో
సరకేవా సరకాంతక ! ప్రకామమ్
అవధీరిత శారదార విందా
చరణౌతే మరణేఽసి చింతయామి.

6

చ॥ తమదయ! నాకికన్ దివిజథామ నివాసమొ, నారకప్రవా
సమొ, సరలోకవాసమొ, యొసంగిన, మిమ్మెట్లు రట్టునేయు, నం
తిమ సమయానఁగూడ నవధీరిత సుందర శారదారవిం
దములగు మీపదమ్ములె సదా సరకాంతక! సంస్కరించెదన్.

తా॥ సరకాసురుని సంహరించిన యోదేవా! స్వర్గమందుగాని, భూమియందు
గాని లేక సరకమందుగాని, నాకెల్లప్పుడు నివాసమగుగాక! ఎట వసించినను శరత్కాల
పద్మముల నధఃకరించు (దిరస్కరించు) నీ పాదయుగళమును, మరణకాలమంద
పైతము స్మరింతును.

శ్లో॥ కృష్ణ ! త్వదీయ పదపంకజ పంజరాన్త
మద్వైవమే విశేతు మానస రాజహంసః
ప్రాణప్రయాణ సమయే కఫవాత పిత్తైః
కంఠాఽరోధన విధౌ స్మరణం కుతస్తే.

మ॥ అమితంబై కఫవాతపిత్తములు పై నడ్డంగఁ బ్రాణప్రయా
ణము నేకూరుతటిన్ స్మరించుటెటు? కృష్ణా! మన్మనో రాజహ
సము నేడే భవదీయ పాద కమలాంచత్పంజరాంతః ప్రవే
శము గావించి సుఖించుగాక! పరమోత్సాహము భాసిల్లగన్

తా॥ ఓకృష్ణా! నా మానసమనెడి రాజహంస యిప్పుడే నీ పాదపద్మముల
పంజరముఁ బ్రవేశించుగాక! ప్రాణముల బాయు సమయమున వాతపిత్త శ్లేష్మము
కంఠము దగ్గుత్తిక వడగా నీ సంస్మరణ మెట్లుచేకూరును?

శ్లో॥ చింతయామి హరిమేన సంతతమ్
మంద మంద హసితాననాంబుజమ్
నందగోప తనయం పరాత్పరమ్
నారదాది ముని బృంద వందితమ్

8

క॥ చిటునవ్వు మొగముగల సుం
దరునిన్ శ్రీనందగోపనందనుని, బరా
త్పరు, నారదాది వందితు
హరినే, చింతింతు భక్తి, ననవరతమ్మున్.

తా॥ శ్రీ నారదాది మునిగణముచే నమస్కరింపబడు వాడును, సత్వో
త్కృష్టుడును. గోపాలకుడగు నందుని కుమారుండును, మందస్మిత ముఖారవిందు
డును నగు శ్రీహరినే యెల్లప్పుడు స్మరింతును.

శ్లో॥ కరచరణ సరోజే కాంతిమ నేత్రమీనే
శ్రమముసి భుజవీచి వ్యాకులేఽ గాధమాగ్నే
హరిసరసి విగాహ్యఽఽపీయతేజో జలౌఘం
భవమరు పరిభిన్నః ఘోదమద్య త్యజామి.

9

మ॥ ఘనసంసారి మరుప్రదేశ గతిచేఁ గల్గెన్ శ్రమంబెంతొ, చ
క్కని నీపాదకరమ్ము లబ్జములు గాఁగ, నేత్రముల్ మీలటం
చును దోచున్, భుజవీచ మద్ధరి సరస్సున్ జేరి, లోనన్ మహా
ఘన తేజస్సలిలమ్ము గ్రోలి విడుతుం గాకింక నాయాసమున్.

తా॥ హస్తములు పాదములు ననెడి పద్మములు గలదియు, తళ తళ మెఱయు
చున్న (కాంతిగల) నేత్రములనెడి చేపలతో గూడినదియు, బడలిక నుపశమింపఁ
జేయునదియు, భుజములనెడి యలలతో సంకుల మైనదియు లోతైన మార్గము

గలదియు, నగు శ్రీహరియను సరస్సునందు దిగి, యా దేవుని దివ్యతేజస్సనెడి జలమును ద్రావి, సంసారమనెడి నిర్జలప్రదేశమున ఉన్నన నే నిపుడే యీ బడలిక నుపశమింపఁ జేసికొనెదను.

(పాతాంతరము)

చ॥ కరచరణారవిందములఁ గ్రాలుచుఁ గారతిమ దక్షి మిసముత్త
పరగ భుజాంతరంగముల భాసిలు శ్రీహరి నామ సత్సరో
వరమున ముగ్ధి తేజమను వారిని గ్రోలి మరుప్రదేశ సం
చరణ మహాపరిశ్రమము సర్వముఁ బాసి సుఖంతు నెంతయున్.

శ్లో॥ సరసిజనయనే సశంఖ చక్రే
ముఖిది మావిరమ స్వచిత్త! రస్తుమ్
సుఖతర మవరం నజాతుజానే
హరిచరణ స్మరణామృతేన తుల్యమ్.

10

క॥ స్మరియింపు మెప్పుడు మురహరు
సరసిజనయనున్ సశంఖ చక్రన్ భక్తిన్
చిరసుఖతర హరిచరణ
స్మరణామృత తుల్య మొందు జగమునఁ గలదే?

తా॥ ఓ మదీయ మానసమా! పుండరీకాక్షుండును, శంఖచక్రవిశిష్టుండును, మురాంతకుండును నగు శ్రీహరియందు విహరించుటకు వెనుదీయకుము. శ్రీహరి పాదచింతనమృతముతో సాటియైన, యానందమును గలుగఁజేయు మరియొక వస్తువును నే నెన్నడు నెఱుంగను.

శ్లో॥ మాభీర్మందమనో! విచింత్య బహుధా యామిశ్చిరం యాతనాః
నామీనః ప్రభవంతిపాపరిపన సాన్విమి ననుశ్రీధరః

అలస్యం వ్యపకోభక్తిసులభం ధ్యాయస్వ నారాయణం
లోకస్య వ్యసనాపనోదనకరో దానస్య కింనక్షమః. 11

మ॥ వెటపేలా! ఘనపాపశత్రునకు కుంభీపాక బాధాళికిన్
స్మరణీయుండగు స్వామి శ్రీధరుడై, యా నారాయణ ధ్యానమే
తరణోపాయము భక్తికిన్ సులభుడౌ, తాపత్రయంబార్పిది
ట్టరి లోకాళికి, నేమి చెప్పనలె? మూఢా! దాసుడౌ సీయెడన్.

తా॥ ఓ మూఢ మానసమా! యమయాతనల దలచి భయపడకుము. పాపము
లను శత్రువులు, బాధింపవు. ప్రభువు శ్రీపతిగదా! ప్రాలుమాలక భక్తి సులభుండగు
శ్రీమన్నారాయణు ధ్యానింపుము. లోకములో నాపదల హరించు నాతనికి తన దాసుని
బాములబాపు తెంతపని?

శ్లో॥ భవజలధిగతానాం ద్వంద్వ వాతాహతానాం
సుతదుహితృ కళత్ర త్రాణ భారార్ధితానామ్
విషమ విషయ తోయే మజ్జితా ముష్ణవానాం
భవతు శరణమేవో విష్ణుపోతో నరాణామ్. 12

మ॥ దరిలేనట్టి భవాబ్ధిలో సుత కళత్ర ద్రాణ భారమ్ము దు
ర్భరమై దింపఁగ ద్వంద్వ వాతతతి యూషన్ మాటికిన్ముగ్ధి,దు
స్తరమా దుర్విషయాంబు పూరముల నిచ్చల్ తూలు నవ్వారికిన్
దరణోపాయము విష్ణుపోతమొకటే దాటించు నేనాటికిన్.

తా॥ సంసారసాగరమున బ్రవేశించి శీతోష్ణములు, సుఖ దుఃఖములు ననెడి
(విరుద్ధ) వాయువులచే కొట్టబడి, కుమారులు, కుమారితలు, భార్య మొదలగువారి,
(పుత్రకళత్రాది) రక్షణయనెడి భారముచే పీడితులై తేలుటకు, తెప్పలేక, సంకటమగు
భోగమనెడి జలమున మునిగిన మనుజులకు శ్రీవిష్ణువనెడి తెప్ప యొక్కటియే
తరించు సాధనమగుగాక!

శ్లో॥ భవజలధి మగాధం దు స్తరం నిస్తరేయం
కథ మహామితి చేతో! మాన్మగాః కాతరత్వమ్
సరసిజదృశి దేవే తావక్కి భక్తి రేకా
సరకభిది నిషణ్ణా తారయిష్య త్యవశ్యమ్.

13

మ॥ తరియింపంగ నశైక్యమై, కఠ మగాధంబా మహాఘోర సం
సరణాబ్ధిన్ గని భీతి నొందకు మిశన్సాధింపఁగా భక్తియే
తిరమా మార్గము గాన నా సరకభేదిన్ సారసాక్షున్ బరా
త్పరు, బద్ధాధిపు నాశ్రయింపు మనసా! దాఁటించు నిక్కంబుగన్

తా॥ ఓ చిత్తమా! మిక్కిలి లోతు గలిగి దాట శక్యముగాని సంసార సాగరము
నెట్లు తరింతునని పిఠికితనము నొందకుము. పుండరీక నేత్రుండును. సరకాంతకుండు
సగు దేవునియందున్న నీదగు భక్తియొక్కటియే తప్పక నిన్ను దరింపజేయును.

శ్లో॥ తృప్తాతోయే మదనపవనోద్ధాత మోహోర్మి మాలే
దారావర్తే తనయ సహజగ్రాహ సంఘాకులేచ
సంసారాఘ్నే మహతి జలధౌ మజ్జతాం నస్త్రీధామన్!
పాదాంభోజే పరద భవతో భక్తి నావం ప్రయచ్ఛ.

14

మ॥ ఉరుమోహోర్మి చల్చించుచున్ మదన వాతోద్ధాతమైరేగ, భీ
కర తృప్తాజలమందు, బుత్రసహజ గ్రాహమ్ములున్ లాగ, న
బ్బురిమై ముంపఁగ దారలన్ సుషులు వాపోదున్ ద్రిధామా! హరి!
స్థిరమా మీ పదభక్తియే భవమహాబ్ధిన్ నాశయా నాకితన్.

తా॥ పరదాయకుడవగు ఓత్రిధామా: ఆశ యనెడి నీరు గలదియు,
మన్మధుడను గలిచే లేపఁబడిన యజ్ఞాసమను తరంగపంక్తి గలదియు, భార్యయను

నీటినుడి గలదియు, సుతులు పోదరులు ననెడి మొసళ్ళ సమూహము (సక్రవక్రము) చే వ్యాకులమైనదియు, నగు సంసారమును గొప్ప సముద్రమున మునుగుచున్న మాకు, మీ పాదపద్మములందు భక్తియనెడి తెప్పనొసంగుము.

శ్లో॥ మాద్రాక్షుంక్షీణపుణ్యాన్ క్షణమపిభవతో భక్తిహీనాన్ పదాజ్ఞే మాశ్రౌషం శ్రావ్యబంధంతవచరితమపాస్యాన్యదాఖ్యానజాతమ్ మాస్మార్షం మాధవ! త్వమపి భవనపతే! చేతనాఽపహ్నువానాన్

మాభూవం త్వత్సవర్య వ్యతికర రహితో జన్మజన్మాంతరేపి. 15

మ॥ కనఁజాలన్ గతపుణ్య భక్తి నెఱుగంగా లేనివానిన్ భవిన్
వినఁజాలన్ మధురంపు మీకథ ఎనా వేరెట్టిగాథల్ తలం
పను, నిన్ మానన నిందనేయు నొకఁడౌ పాపాత్మునిన్ మాధవా!
మనఁగోరన్ మఱి జన్మజన్మముల, యుష్మత్సేవ లేకున్నచో.

తా॥ లోకనాథుఁడవగు వో మాధవా: (శ్రియఃపతీ) నీ పాదపద్మములందు భక్తి లేని పుణ్యహీనులను (పాపాత్ములను) క్షణకాలమైనను చూడకుందును గాక! నీ దివ్యచారిత్రమును విడచి, విసఁదగని రచనగల యితర చరితల సమూహమును విసకుందునుగాక! మనసుతో నైనను నిను దూరువారిని స్మరియింపకుందును గాక! జన్మ జన్మయందును నీ సేవాసంపర్క భూన్యుఁడ గాకుందును గాక: (పాఠాంతరము)

నీ॥ నీ పదాంబుజభక్తి నిముసమ్ముఁ గూర్చుని
యట్టిహీనుఁడు పుట్టగిట్టనేమి?
తన పుణ్యమెల్ల వ్యర్థమునెయు నవివేకి
మనియేమి బొందితో మనక యేమి?

శ్రావ్యమా నీ కథాశ్రవణ మొల్లక కూశ
పెరకథ వినియేమి వినకయేమి?
నిస్ మానసమ్మన నిందించు పాసి, జీ
వించి యేమిడ, మడిగించి యేమి?

గీ॥ భావిజన్మములందు నీ నేవలేక
యున్న నేమిటికిన్, బుట్టకున్న నేమి?
యిట్టి దుస్థితి పాల్పడనీక నన్ను
ననయమున్ గనిపెట్టుమయ్యా! ముకుంద!

శ్లో॥ జిహ్వా! కిర్తియ కేశవం; మురిపుం చేతో! భజ; శ్రీధరం
పాణిద్వంద్వ! సమర్చయాఽచ్యుతకథాశ్శ్రోత్రద్వయ!త్వంశృణు!
కృష్ణంలోకయలోచనద్వయ! హరేర్నాచ్చాంఘ్రియుక్తాఽలయం;
జిఘ్రుమాణ! ముకుంద పాదతులనీం; మూర్ధ! న్నమాధోక్షజమ్.

మ॥ మురవైరిన్ భజయింపు, కేశవుని సంబోధింపు, మర్చింపు శ్రీ
ధరుభక్తిన్, విను మచ్యుతున్ బలుకుగాథల్, కృష్ణవీక్షింపుమొం
టరిగా, మ్రొక్కు మధోక్షజున్ శిరముతోడన్, శ్రీహరిన్
గొల్చు మం
దిరమున్ జేరు, ముకుందపాద తులసిన్ వేవాసనల్ చూడుమా!

తా॥ ఓ రసనమా! (నాలుకా) కేశవుని గీర్తింపుము. ఓమానసమా!
మురహతుని నేవింపుము. ఓ హస్తయుగళమా! శ్రీధరుని పూజింపుము. ఓ కర్ణ
ద్వంద్వమా! అచ్యుతుని కథల నాకర్ణింపుము. ఓ నేత్రయుగ్మమా! శ్రీకృష్ణ
నవలోకింపుము. ఓ చరణయుగ్మమా! శ్రీహరి నిలయమునకు పొమ్ము.

ఓ నాసాపుటమా : ముకుందుని పాదములందున్న తులసిని వాసన జూడుము
(అపూణింపుము). ఓ శిరమా : అధోక్షజానికి నమస్కరింపుము.

(పాఠాంతరం)

సీ॥ కేశవు గూరిచి కీర్తింపు మోజిహ్వ!

ముఁహరు నిశ భజింపుమ మనంబ !

చేదోయి ! సంధిల్లి శ్రీధరుఁ జూజింపు,

శ్రోత్రముల్ ! వినుడి యచ్యుత కథాళి,

లోచనముల్ ! సమాలోకింపు డీ ! కృష్ణ,

హరినిలయము జేరుమా ! పదమ్మ !

శ్రీముకుందుని పదశ్రీ తులసీ దివ్య

వాసనల్ నాసికా ! పఱచి చూసు.

గీ॥ భక్తిచే నధోక్షజ దివ్య పాదసరసి

జములకున్ శిరమా ! నమస్కార మిషమ !

హరి యొసంగు శరీర మాయధిపు నేవ

కొఱకు నర్పించుటది మేలుకొఱకు గాదె !

శ్లో॥ హేలోకా ! శృంగత ప్రసూతి మరణవ్యాధేశ్చికితాస్మిమాం

యోగజ్ఞాస్సముదాహరన్తిమునయోయాం యాజ్ఞవల్క్యదయః

అస్త్రోజ్ఞాతి రిషేయ మేకమమృతం కష్టాఖ్య మాపీయతామ్ !

ఉత్పితం పరమాషధం వితనుతే నిర్వాణ మాత్యన్తికమ్. 17

మ॥ తెలియం బల్కెదఁబుట్టుచావులను వ్యాధిన్ యాజ్ఞవల్క్యదియో

గులు కన్నెట్టిన మేటి మందిదిగా నీకున్ భ్యాతిమీరిన్ ధరా

తల వందయ్యది యప్రమేయమయి యంత్రోజ్ఞాతియై వెల్లు, నీ

వల కృష్ణామృతమాని వేగఁగొనుమీ యత్యంత నిర్వాణమున్.

తా॥ ఓజనులారా: పుట్టుట గిట్టుట యనెడి రోగమునకు యోగవేత్తలగు యాజ్ఞవల్క్యదిమునులు చెప్పిన చికిత్స వినుఁడు. హృదయాంతరాళ తేజో రూపమై స్రవణించు శ్రీకృష్ణరూపామృతముఁ ద్రావ మోక్షము గలుగును.

శ్లో॥ హేమర్త్యాః! పరమంహితం శృణుత వో వత్స్యామి సంక్షేపతః
సంసారార్ణవ మాషదూక్తిబహుళం సమ్యక్ప్రవిశ్యస్థితాః
నానాఽజ్ఞాన మపాస్య చేతసి నమోనారాయణాయే త్యముం
మంత్రం సప్రణవం ప్రణామసహితం ప్రావర్తయధ్వం ముహుః

మ॥ శ్రమయేలా! వినిపించెదన్ సులభ మార్గంబొందు నీకున్ రహ
స్యము, తొల్లన్ బ్రణవమ్ము జేర్చియునమస్కరిమ్ముతోఁగూడనం
తమునన్ సంస్కరియింపు మెప్పుడు, నమోనారాయణాయేతిమం
త్రము, దాఁటించెడు, దుఃఖభంగభవపారావామెల్లన్ ద్రుటిన్.

తా॥ విపత్తరంగములతో విస్తృతమైన సంసారసాగరమున మునింగిన
మర్త్యులారా: మీ కొక రహస్యము జెప్పెద వినుఁడు. అజ్ఞానము వీడి
ఓంకారము, నమస్కారముతో గూడిన “నారాయణాయ” యను మంత్రము
జపింపుడు.

శ్లో॥ పృథ్వీ రేణు రణుః, పయాంసి కణికాఫలు, స్ఫులింగో లఘు
స్తేజో, నిశ్వనసం మరుత్తనుతరిం, రింద్రం సుసూక్ష్మం నభః,
క్షుద్రాదుద్ర పియమహ ప్రభృతయః, కీటా సమసాస్సుగాః
దృష్టే యత్ర సతాపకో ఎజయతే భూమావధూతావధిః. 19

మ॥ అవసేమండల మెల్ల ధూళి యగు, సూర్యంబౌ నభమ్మున్, జల
రవమున్ బిందువునౌ స్ఫులింగములగున్ జండాగ్ని సూర్యుండు, వా
యువు నిట్టూర్పుగు, కానుపింతు లఘు వీర్యోపేతులై సర్వదా
దివిజుల్, నీ ిరిపూర్ణమౌ మహిమ ముద్దీపించుపల్లన్ హరి!

తా॥ ఓ ముకుందా! యే నీ మహిమ చూడఁబడిన దగుచుండగా, పంచ భూతములు స్వల్పములగునో, యనఁగా, భూమి చిన్న రేణువుగను, జలము చిన్న బిందువుగను, తేజస్సు చిన్న మిణుగురుగను, వాయువు చిన్న నిట్టార్పుగను, యాకాశము చిన్న రంధ్రముగను నుండనో, మఱియు హర హిరణ్య గర్భాది సమస్త దేవతలు (చిన్నపురుగులు) సూక్ష్మజీవులుగ నుందురొ, యట్టి యనంతమైన నీ మహిమ సర్వోత్కృష్టమై ప్రకాశించుచున్నది.

(పాఠాంతరము)

సీ॥ శృంగీరతలంబెల్ల రేణువై పడియుండు
బెద్ద సంద్రంబెల్ల బిందువు నగు
వాయువు మాఱు నిశ్వాసగా క్షణములో
నాకాశమెల్ల శూన్యముగఁ దోచుఁ
దేజస్వరూపులై దీపించు సూర్యచంద్రా
గులు మిణుఁగురులై రహింతు
బ్రహ్మ రుద్రాది దైవతకోటి సూక్ష్మాతి
సూక్ష్మజీవులుగఁ దోచున్ జగాన

గీ॥ నీ యనంత మహిమముందు నిల్చు నెది
వ్యాప్తిఁ జెందెను నీ విభవము; పోల్చి
చెప్పనానె! నీ వన్నింటఁజేరి యుంటి
వన్ని నీలోనఁ జేరెనయ్యా! ముకుంద!

శ్లో॥ బద్ధేనాంజలి నానతేన శిరసా గాత్రైస్సరోమోద్గమైః
కంఠేన స్వరగద్గదేన నయనే నోద్గీర్ణ బాష్పాంబునా
నిత్యం త్వచ్చరణారవింద యుగళ ధ్యానామృతాస్వాది నా
మస్మాకం సరసీదుహాక్ష! సతతం సంపద్యతాం జీవితం. 20

ము॥ శిరమున్ వంచుచుఁ బుల్కరింపఁ దనువున్ జేదోయిగిలించి, యా
తుర కంఠధ్వనితో, స్రవింపఁ గనులందున్ బాష్పముల్! నే నిం
తరమున్ నీ చురణారవిందయుగళ ధ్యానాఽమృతం బానఁగా
పరిమిమ్మా! సరసీరుహాక్ష! సఫలత్వం బందు జన్మంబికన్.

తా॥ ఓ పుండరీకలోచనా! అంజలితో, వంగిన తలతోఁ బులికి తావయవ
ములతో, గద్గదస్వర కంఠముతో, నానందబాష్ప వ్యాప్తలోచనములతోఁ గూడి
కొని యెల్లప్పుడు భవదీయ పాద పద్మ ద్వంద్వ చింతనామృతాస్వాదనము
జెయుచుండఁగా మా జీవితము గడచుగాక!

శ్లో॥ హే గోపాలక! హే కృపాజలనిధే! హే సింధు కన్యాపతే!
హే కంసాంతక! హే గజేంద్ర కరుణాపారీణ! హే మాధవా!
హే రామానుజ! హే జగత్త్రియగురో! హే పుండరీకాక్ష! మాం
హే గ పీజననాథ! పాలయ పరిం జానామి! నత్వాం వినా. 21

శా॥ ఓ గోపాలక! యో కృపాజలనిధీ! యో సింధు కన్యాపతే!
యోగిధ్యేయ! గజేంద్రుక్ష! వరదా! యో పుండరీకాక్ష! రా
రా! గోపీజననాథ! కంసహర! శ్రీరామానుజా! దిక్కునీ
వేగా! నన్గనుమీ! జగత్త్రియ గురూ! కృష్ణా! హరీ! మాధవా!

తా॥ ఓ గోపాల! ఓ దయానిధీ! ఓ యద్ధితనయా పతీ! ఓ కంసహరా!
ఓ గజేంద్రరక్షకా! ఓ మాధవా! ఓ బలిరామానుజా! ఓ జగద్గురూ! ఓ సరోజ
నేత్రా! ఓ గోపీజనవల్లభా! నన్ను రక్షింపుము. నిన్నుతప్ప యితరుల నేనెఱుంగను.

శ్లో॥ భక్తాపాయ భుజంగ గారుడమణి స్రైలోక్య రత్నామణి
ర్గోపీలోచన చాతకాంబుదమణి సౌందర్య ముద్రామణి;
యఃకాంతామణి రుక్మిణీ ఘనకుచ ద్వంద్వైక భూషామణి
శ్రేయో దేవ శిఖామణి ర్దిశతునో గోపాల చూడామణి. 22

మ॥ ఘనభక్తవ్యసనాహి గారుడమణి ! కాంతామణి ! రుక్మిణీ
స్తన భూషామణి ! దేవతామణి ! జగద్రత్నామణి ! గోపికా
జననేత్రాంబుజ చాతకాంబుదమణి ! చంచ న్మరుత్వస్మణి !
నిను గ పాల శిఖామ తలఁతుఁ దండ్రీ ! భక్త చింతామణి

తా॥ భక్తుల యాపదలను సర్పములకు గారుడమణి వంటివాడును, జగ
త్త్రయ రక్షణ దక్షిణుడును, గోపికల నేత్రము లనెడి చాతక పక్షులకు కాలుమబ్బు
వంటివాడును (అనగా సంతోష పఱచువాడు), సౌందర్యమునకు పరమావధి
యైనవాడును; త్రిరత్నమగు రుక్మిణీదేవియొక్క చనుగవ కలంకారమైన వాడును,
చేవశ్రేష్ఠుఁడును, యాదవశిరో (భూషణ) రత్నము నగు శ్రీకృష్ణుఁడు, మాకు
శుభముల నొపంగుగాత!

శ్లో॥ శత్రుచ్ఛేదకమంత్రం సకలముపనిష ద్వాక్యసంపూజ్య మంత్రం
సంసారోత్తార మంత్రం సముపచిత తమస్సంఘ నిర్వాణమంత్రం
సర్వైశ్వర్యైకమంత్రం వ్యసన భుజగ సందప్త సంతానమంత్రం
జిహ్వే! శ్రీకృష్ణమంత్రం జప! జప! సతతం జన్మసాఫల్యమంత్రం

శా॥ వైరివాత విభేదక, మ్ముపనిష ద్వాక్యప్రపూజ్యమ్ము, సం
సారోత్తారకమున్, దమోఽహంమున్, సంపత్ప్రదమ్మున్, సదా
ధారమ్మున్, వ్యస నాహి దప్త సరసంతానమ్మునై యొప్పి సు
శ్రీరాజిల్లెడి కృష్ణమంత్ర మిదియే, జిహ్వ! జపింపంగదే!.

తా॥ శత్రుసంహారకమును, నుపనిషత్ప్రతిపాదింబును, సంసార తార
కంబును, ప్రబలాఽజ్ఞాన విధ్వంసకంబును, సకల సంపత్ప్రదంబును, నాపత్పన్నగ
దప్తజనరక్షకంబును, జన్మ సాఫల్యకరంబును, నగు శ్రీకృష్ణమంత్రమును
నోనాలుకా! నీ వెల్లప్పుడు జపింపుము.

శ్లో॥ వ్యామోహ పశ్రమాషధం మునిమనోవృత్తి పశ్రవృత్త్యైషధం
దైత్యేంద్రాత్రికరాషధం త్రిభువనీ సంజీవ నై కాషధం
భక్తాత్యంత హితౌషధం భవభయ ప్రధ్వంస నై కాషధం
శ్లేయః ప్రాప్తికరాషధం పిబ మన ! శ్రీకృష్ణ దివ్యాషధమ్.

మ॥ దనుజశ్రేణి నణంచెడిన్, భవ భయ ధ్వంసమ్ము గావించెడిన్,
ముని హృద్విధిఁజలించఁజేసెడిని, వ్యామోహమ్ములన్ ద్రుంచెడిన్,
ఘన సంజీవనమై జగమ్ములకు భక్త శ్రేణికిన్ మేలుగూ
ర్చిన శ్రీకృష్ణునాయనంబు మనసా ! సేవింపు మేలయ్యెడిన్.

తా॥ అజ్ఞాన నాశకంబును, మునుల మనోవ్యాపార ప్రవర్తకంబును, రాక్షస
శ్రేష్ఠుల బాధించునదియు, ముల్లోకముల బ్రతికించునదియు, భక్తుల కిష్టమైనదియు,
సంసార భయహరమును, సంపత్ప్రదంబు నగు శ్రీకృష్ణుఁడను దివ్యాషధమును,
మానసమా ! త్రాగుము.

శ్లో॥ ఆమ్నాయాభ్యసనా సరణ్య రుదితం; వేదవ్రతా న్యన్యహం
మేదశ్చేదఫలాని; పూర్త విధయ సుర్యే హుతం భస్మని;
తీర్థానా మవగాహనానిచ గజస్నానం; వినాయత్పద
ద్వంద్వ్యాంభోరుహ సంస్మృతిం, విజయతే దేవస్సనారాయణః.

మ॥ శ్రీనారాయణ పాదపద్మ యుగళిన్ జింతింపకే సామవుం
గానంబెల్ల సరణ్యరోదనము; గంగాస్నానమెల్లన్ గజ
స్నానంబాఁ; దనుశోషణమై వ్రతనిష్ఠుల్, సేయు, మేల్ సప్తసం
తానంబు ల్గిన భస్మహవ్యమగు గానన్ భక్తి సేవింపుమా. !

తా॥ ఎవ్వని పాదచింతన వీడి, చేయబడిన వేదాధ్యయనము లరణ్యరోద
నములో, యిచ్చివాండ్రాయజ్ఞాదులు శాశ్వత కార్యమునకో; సప్తసంతానములు
భస్మ హవ్యములో; గంగాది నదీస్నానములు గజస్నానములో, అట్టి శ్రీమన్నారా
యణుడు శ్రేష్ఠుడై ప్రకాశించును.

శ్లో॥ శ్రీమన్నామ ప్రోచ్య నారాయణాఖ్యమ్
కే నప్రాపు ర్వాంఛితం పాపినోపి
హా! నః పూర్వం వాక్రవృత్తాన తస్మిన్
తేన ప్రాప్తం గర్భవాసాది దుఃఖమ్.

26

మ॥మీము నారాయణ యంచుఁ బేర్కొనుచు స్వామీ! శ్రీ పదా!
వాంఛితా

ర్ము దానొందడే! పాపియెట్టిడు; నిఁకారా! గర్భవాసాది దుః
ఖము ప్రాప్తించిన కారణము దెలిసెంగా నేమనం, భూర్వాజ
స్మమునం దించుకయున్ స్మరింపమియగా, నానోట నీ నామమున్

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుని నామస్మరణము జేసి, పాపాత్ములైనను, నెవ్వ
రభిప్సితముల నొందలేదు? అయ్యో! పూర్వజన్మమున మన వాగింద్రియము శ్రీమన్నా
రాయణుని స్మరింపలేదు. అందువలననే మనకీ గర్భవాసాది దుఃఖములు సం
ప్రాప్తించినవి.

శ్లో॥ మజ్జన్మనః ఫలమిదం మధుకైటభారే!
మత్ప్రార్థయ మదనుగ్రహ ఏషవన
త్వద్భృత్య భృత్య పరిచారిక భృత్య భృత్య
భృత్యస్య భృత్య ఇతిమాం స్మరిలోకనాథ!

27

క॥ తుదివానిగ నన్ని యె నె
మ్మది నీదాసానుదాస మండలి జేప్పర్
గదె లోకనాథ! కృష్ణా!
యదె నాకు ననుగ్రహింపుమీ! మధువైరి!

తా॥ ఓమధుకై బభభేదీ! నా జన్మకుఁ బ్రయోజనమైనదియు, నేనుఁ గోరదగిన
విషయమగు నీ యనుగ్రహ మిదియే. ఓ జగన్నాథా! దాసుఁడనగు నన్ను భవదీయ
భృత్యకోటిలో నందరికంటె, చివరివానిగఁ తలంపుము.

(పాఠాంతరము)

చ॥ ననుఁ గరుణింపగాఁ దలచినన్ మధువైరి! యిదే మదీయ ప్రా
ర్థన; తమ దాసదాసునకు దాసునకున్ బ్రయదాసుడైన, యా
తని పద దాస దాసునకు దాసునిగా నయినన్ గ్రహింప; వం
దనమిదె లోకనాథ! జననంబది సార్థక మాను వాకితన్.

శ్లో॥ నాథే నః పురుషోత్తమే త్రిజగతా మేకాధిపే శ్లోసా
సేవ్యే న్వస్య పదస్య దాతరి సురే (పరే) నారాయణే తిష్ఠతి
యంకంచి త్పురుషాధమం కతిపయ గ్రామేశ మల్పార్థదం
సేవాయై మృగయామహే సరమహో! మూకా (మూఢా)
వరాకా వయం. 28

సీ॥ అరయ నీనాథుడే? పురుషోత్తముడే! పురి

త్తైలోక్యములకెల్ల ప్రభువతండే?

భక్తులకున్ గొంగుపసిడి తావశ్యుడే?

స్వీయసఖంబైన నీయదేవుఁ

డట్టి నారాయణు నాశ్రయింపఁగలేక
స్వల్పార్థముల సీయజాలు నొకని
కొలది గ్రామంబులకున్ నేతయా నొక
పురుషాధముని కొల్వబోయెదేల!

గీ॥ తనకె గతిలేని యొక్క కాతరుని జేరి
వేసు నీకంటె గ్రుడ్డియా వెట్టిగలఁడె!
కట్టిపెట్టునె! యతడు స్వర్గంబొకంపు
తెలియుమా! యింక మూఢ! నీస్థితి యదేమొ!

తా॥ అయ్యా! మన మెంతమూఢులము? ముల్లోకముల కధిపతియై, మనసుచే
సేవింపఁబడు బురుషోత్తముండును, బ్రకృతి కత్తితుడై, తన స్థానము సహితము
నిచ్చునట్టి శ్రీమన్నారాయణుండుండఁగాఁ చిన్న పల్లెల పరిపాలించు నొక నరా
ధముని, సేవించు పెంత యవివేకము?

శ్లో॥ మదన! పరిహార స్థితిం మదీయే
మనసి ముకుంద పదారవింద ధామ్ని
హర నయన కృశాసునా కృశోఽసి
స్మరసి నచక్ర పరాక్రమం మురారేః.

29

చ॥ త్వరపడి పొమ్మికన్ మదన! భద్రముకుంద పదారవింద మం
దిరమయి నిల్చె నా మనసు; సీకిట నిల్వఁగఁ దావులేదు మున్
హర నయనాగ్ని కీలకు హా! సగమైతివి చిక్కి, పొమ్మికన్
హరి! హరి! వెలుంగవు, మురాంతక చక్రపరాక్రమం బిలన్.

తా॥ ఓ మన్మథా! శ్రీముకుందుని పాదపద్మములకు నిలయమైన నా మనసు
నందు, నిలచు కోరిక (నివాసము) వీడుము. హర నేత్రాగ్నిచే సన్నగిల్లిన నీవు,
నా హృదయమందున్న, మురారి చక్ర ప్రతాపమును దలంపవు.

శ్లో॥ తత్త్వం బ్రువాణాని పరం పరస్మాత్
మధుక్షరస్తీ సతాం ఫలాని
ప్రావర్తయ ప్రాంజలి రస్మిజహ్వే!
సామాని నారాయణ గోచరాణి.

30

క॥ ఘనమగు పరశత్త్వం బును
ఁనిచెడి సుజనులకు ఫలము విధమున, నమృతం
బును ఎరించెడి, నారా
యణ నామముఁ బల్కు జహ్వ! యంజలి నిత్తున్.

తా॥ ఓ నాలుకా! నీకు నేను దోసిల్గొతిని. గొప్పదానికంటె గొప్పది యగు
సత్యవస్తువును, ననగా పరాత్పరుఁడగు పరబ్రహ్మను బోధించునదియు, సత్పురు
షులకు తేనెొలుకు ఫలములవలె నుండు నారాయణ విషయకమైన నామములను
పలుమాలు జపింపుము (ఉచ్చరింపుము).

శ్లో॥ దారా వారాకర వరసుతా తే, తనూజో విరించి:
స్తోతో వేదస్తవ, సురగణో భృత్యువర్గః, ప్రసాదః
ముక్తి, ర్మాయా జగద వికలం తావకీ, దేవకీ తే
మాతా, మిత్రం బలరిపుసుత, స్వయ్యతోన్యన్నజానే. 31

ఉ॥ శ్రీ పరబ్రహ్మ భార్యగ, విరించి సుతుండుగ, దల్లి దేవకీ
దేవిగ, మాయగా జగము, దీటగు భట్టుగ వేదమున్, సురల్
సేవకతోటిగా, నరుఁడు స్వీయసఖుండుగ, ముక్తియున్ దయ
భావముగా, నెఱుంగుదును, ద్వంద్వహిమమ్ము, నెఱుంగ నన్యమున్

తా॥ సముద్రోత్తముని (పాలసముద్రుని) కుమారిత లక్ష్మి నీ భార్య;
బ్రహ్మదేవుఁడు నీ సుతుఁడు; వేదము నిన్ను స్తుతించునది; దేవతలు నీ సేవకులు;
యనుగ్రహ మే మోక్షము. సమస్త ప్రపంచము నీ మాయయే. నీ తల్లి దేవకీదేవి.

నీ చెలికా డింద్రసుతుడగు నర్జునుడు. కావున నీ వింతవాడ వగుటంజేసి నీకంటె నితరుని నే నెఱుంగను.

శ్లో॥ ఇదం శరీరం పరిణామ పేశలం
పత త్యవశ్యం శ్లథసంధి జర్జరం
కిమాషధైః కిశ్యసి మూఢ! దుర్మతే!
సిరామయం కృష్ణరసాయనం పిబ!

32

మ॥ భయమేలా! యెప్పుడో యొక్కప్పు, షడిపోవన్ నిద్ధమైయుండు ని
శ్చయ మీ దేహము, వ్యాధిచే, ముదిమిచే సందీయఁగీళ్ళన్ని, దు
ర్వ్యయమా నాషధనేవకై పరితపింపంగా నిఁకేలా! నిరా
మయమా కృష్ణరసాయనం, బనుభవింపన్ రాదే! మూఢాత్మకా!

తా॥ ఈ శరీరము మునలితనముచే దుర్బలమై సందిబంధముల వీడి, తప్పక
నశించును. ఓ జ్ఞానహీనుడా! దుష్టబుద్ధికలవాడా! ఇతరౌషధములచే నేల కష్ట
పడెదవు; రోగముల దూరముజేయు శ్రీకృష్ణరసాయనమునుఁ ద్రావుము.

శ్లో॥ కృష్ణో రక్షతునో జగత్ప్రియగురుః; కృష్ణం సమన్యామ్యహం
కృష్ణేనామరశత్రవో వినిహతాః; కృష్ణాయ తస్మై నమః
కృష్ణా దేవ సముత్థితం, జగదిదం కృష్ణస్య దాసోన్మయహం
కృష్ణే తిష్ఠతి సర్వమేత దఖిలం; హే కృష్ణ! రక్షస్వమామ్. 33

ఉ॥ కృష్ణుడు రక్షకుం డగుతేఁ గృష్ణుఁ బ్రణామము లాచరింతు శ్రీ
కృష్ణుని చేత దానపులు నీల్గిరి, కృష్ణునకై నమస్సుని, శ్రీ
కృష్ణుని కంటె లేదెదియుఁ, గృష్ణునకున్ బదదాసుడన్ సదా
కృష్ణుని యందె నిల్చె మది, కృష్ణ! యహో ననుఁగావరాదోహో!

తా॥ ముల్లోకములఁ బాలించు శ్రీకృష్ణుఁడు మనల రక్షించునాక! నేను శ్రీకృష్ణునికి నమస్కరింతును. రాక్షస హంతకుండగు శ్రీకృష్ణునికి నమస్కారము. ఈ జగమంతయు శ్రీకృష్ణుని నుండియే పుట్టినది. నేను కృష్ణుని దాసుఁడను. ఈ లోకమెల్ల కృష్ణునియందే యున్నది. విశ్వ స్వరూపుఁడగు కృష్ణా! నన్ను కాపాడుము.

శ్లో॥ తత్త్వం ప్రసీద భగవన్! కురు మయ్యనాథే
విష్ణోః కృపాం పరమ కారుణికః కిలత్స్వమ్
సంసార సాగర నిమగ్న మనంత దీన
ముగ్ధర్తు మర్హసి హరే! పురుషోత్తమోఽసి.

34

మ॥ భగవన్ వింటివె! నే ననాథుఁడ! మహా వాతస్లిల్వపూర్ణుండ వీ వగుటన్ జేరితి నిన్ను, సంసరణ ఘోరాంబోధి, న న్ముగ్ధరిం పఁగదే! శ్రీ పురుషోత్తమా! మునిగి లేవంజాలకుంటిన్ హరి! తగఁజేపట్టవె! సత్కృపన్ గని, యనంతా! యాపదోద్ధారకా!

తా॥ ఓ భగవంతుడా! ఓ విష్ణూ! నీవు దయావంతుడవుగదా! కావున నాకుఁ బ్రసన్నుడవు కమ్ము. దిక్కులేని నాయందు దయనుంచుము. పురుషోత్త ముండవును, నాశ రహితుండవును, నగు శ్రీహరి! సంసారార్థమున మునిగిన వీనిని లేవఁదీయఁ దగుదువు.

శ్లో॥ నమామి నారాయణ పాద పంకజం
కరోమి నారాయణ పూజనం సదా
వదామి నారాయణ నామ నిర్మలం
స్మరामి నారాయణ తత్త్వ మవ్యయమ్.

35

శా॥ శ్రీ నారాయణపాదపద్మముల కర్పింతున్ సమస్కరిముల్
 శ్రీ నారాయణ పాదపద్మములఁబూజింతున్ సదా భక్తితో
 శ్రీ నారాయణ దివ్యనామములఁగీర్తింతున్ బవిత్రాత్మతన్
 శ్రీ నారాయణ నిత్యతత్త్వము మదిం జింతింతు సశాంతమున్.

తా॥ నే నెల్లప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుని పాదపద్మములకే సమస్కరింతును.
 శ్రీమన్నారాయణునిఁ బూజింతును. పవిత్రమైన శ్రీ నారాయణ నామమునే యుచ్చ
 రింతును. నాక రహితమగు నారాయణరూపమగు పరతత్త్వమునే తలంచెదను.

శ్లో॥ శ్రీ నాథ! నారాయణ! వాసుదేవ!
 శ్రీ కృష్ణ! భక్తప్రియ! చక్రపాణి!
 శ్రీ పద్మనాభాఽచ్యుత! కైటభాశే!
 శ్రీ రామ! పద్మాక్ష! హరే! మురారే!

36

శా॥ శ్రీనాథా! హరి! వాసుదేవ! నరదా! శ్రీ కృష్ణ! భక్తప్రియా!
 శ్రీనారాయణ! చక్రపాణి! నృహరి! శ్రీపద్మనాభాఽచ్యుతా!
 శ్రీనాథా! మునై! కైటభహరి! శ్రీరామ! పద్మాక్ష! యం
 చేనీ నామములన్ స్మరించు సుతం, బిమ్మా! సదా భక్తిమై.

శ్లో॥ అనంత! వైకుంఠ! ముకుంద! కృష్ణ!
 గోవింద! దామోదర! మాధవేతి
 వక్తుం సమర్థోఽపి నవక్తి కశ్చిత్
 అహో! జనానాం వ్యసనాభిముఖ్యమ్.

3

మ॥ నిను వైకుంఠః ముకుందః కంసదమనాః కృష్ణాః హరీః సందనం
దనః గోవిందః యనంతః భక్తసదాః దామోదరాః మాధవా!
యని సన్ బేర్కొన శక్తిగల్గియు నొకండైనన్ స్మరింపండహా!
జనులెంచున్ వ్యసనైక సక్తులుగదా! సాధించు తెల్ల! నినున్.

(పై 2 శ్లో॥లకు తాత్పర్యము)

తా॥ ఓ లక్ష్మీపతి! (మాధవా) నారాయణా! వసుదేవాత్మజా! కృష్ణా! భక్తజన
వల్లభా! సుదర్శన (చక్ర) హస్తా! కమలనాభా! నాశరహితా! కైటభవైరీ! రామా!
పుండరీకనేత్రా! హరీ! మురాంతకా! అనంతా! వైకుంఠా! మోక్షప్రదాయకా! గోవిందా!
వనమాలీ! దామోదరా! శ్రీపతి! యని యుచ్చరింప సమర్థుడ౯కూడ నుచ్చరించుటలేదు.
అయ్యో! ఈ జనులకు దుఃఖముల యందే యభిరుచికదా!

శ్లో॥ ధ్యాయంతియే విష్ణు మనంత మవ్యయం
హృత్పద్మమధ్యే సతతం వ్యవస్థితమ్
సమాహితానాం సతతాభయ ప్రదం
తే యాంతి సిద్ధిం పరిమాంచ వైష్ణవీమ్.

38

చ॥ పదిలముగా మనము బిగబట్టి సునిశ్చలభక్తి నెవ్వడేన్
హృదయ సరోజ మధ్య కృత నిత్యనితాసు, ననంతం, నవ్యయున్
ముదమునఁగొల్చు, నయ్యనఘుఁ బ్రోజ్జేడివిష్టుఁడు, సంతతాభయ
ప్రదుఁడయి నిత్య నవ్య సుఖ వైష్ణవ సత్పదపీఠి జేర్చుచున్.

తా॥ అంతము లేనివాడును, వికారములు లేనివాడును, సర్వవ్యాపకుండును,
హృదయ కమల మధ్యమందు నిత్యనివాసియు, నేకాగ్రచిత్తుల కెల్లపుడు సభయ
మిచ్చు శ్రీహరి నెవ్వరు ధ్యానింతురో, వా రుత్కృష్టమైనదియు, విష్ణు సంబంధమైన
సిద్ధిని (వైకుంఠమును) బొందుదురు.

శ్లో॥ క్షీర సాగర తరంగ శీకరా
సార తారకిత చాతు మూర్తయే
భోగి భోగ శయ్య శాయినే
మాధవాయ మధు విద్విషే నమః

39

చ॥ చెలువుగ, భోగిభోగమున క్షీరయోనిధి బవ్వలించి, యం
వలి, తెలిపాలతుంపురులు దాకి, శరీరము తారకాఘ కాం
తుల వెలిజిమ్మి, సర్వమొక నూత్న ప్రభన్ జెలువొందవెల్లు నిన్
దలచెద వాసుదేవ! వరదా! మధువిద్విష! మాధవా! హరి!

తా॥ పాలకడలి యందలి యలలతుంపరల జడివానచే నక్షత్రవంతముగ
నున్న మనోహరమగు శరీరము కలవాడును, నాదిశేషుని శరీరమను పాన్పునందు
బరుండువాడును, మధురాక్షన వైరియు నగు శ్రీపతికి నమస్కారము.

శ్లో॥ యస్యప్రియా శ్రుతిధరా కవిలోక వీరా
మిత్రే) ద్విజస్య పర పద్మ శరావభూతామ్
తేనాంబుజాక్ష చురణాంబుజ పట్పదేన
రాజ్ఞా కృతాకృతి రియం కులశేఖరేణ.

40

చ॥ కవిపరులున్ బ్రసిద్ధ శ్రుతికంతులు పద్మశరాభిధుల్ ద్విజ
స్య పరులు మిత్రులెవ్వనికి, మాధవ దివ్యపదారవింద మం
దవిశ భక్తి యెవ్వనికి, నా కులశేఖర చక్రవర్తి, భ
క్తివిపశతన్ రచించె నిదె, తేనెలుగుల్గు ముకుందమాలదాన్

తా॥ లోకప్రియులు, వేదవేత్తలు, కవిజనశ్రేష్ఠులు, బ్రాహ్మణోత్తములు
నగు శ్రీపద్మనాభ శర (బాణ) కవు లెవ్వని మిత్రులో, యట్టివాడును, పద్మనేత్రుని
బాదపద్మములకు తుమ్మెదపంటివాడును, ననగా సేవకుండు నగు శ్రీ కులశేఖర
మహారాజుచే నీ కృతి రచింపబడెను. (ఈ పద్యమునందలి పూర్వార్థము ననేక విధ
ములుగ నర్థము చెప్పుచున్నారు.)

అధిక శ్లోకములు

(ఈ మొదటి శ్లోకము బృహత్స్పిత్ర రత్నాకరమునందు, మదరాసు ఓరియంటల్ లైబ్రరీయందు ఆంధ్రాక్షర వ్రాత ప్రతులలో మొదటి శ్లోకముగా నున్నది.)

శ్లో॥ వందే ముకుంద మరవింద దళాయ తాక్షం

కుందేందు శంఖ దశనం శిశు గోపవేషమ్

ఇంద్రాది దేవగణ వందిత పాదపీఠమ్

బృందావనాలయ మహా వసుదేవ సూనుమ్.

41

ఉ॥ శ్రీ వసుదేవ నందను విరించి సురేంద్ర ముంద్ర కోటి సం
భావిత పాదుఁ గుండ శశి భాసిత శుభ్ర రమన్, గృహభు రా
జీవ దళాయతాక్షుఁ బరిసేవిత గోపకిశోర వేషు, బృం
దావనవాసు నిక మనసు సం, దనిశమ్ము ముకుంద! కొల్చెదన్.

తా॥ మోక్ష ప్రదాయకుండును, పద్మనేత్రుండును, మల్లెపూవువలె,
చంద్రునివలె, శంఖమువలె వెల్లనైన దంతములుగలవాడును, గోపబాలకవేష
ధారియు, ఇంద్రుఁడు మొదలగు దేవబృందముచే నమస్కరింపఁబడిన చరణములు
గలవాడును, బృందావనవాసియు, వసుదేవసుతుండు నగు శ్రీకృష్ణునికి నమస్క
రింతును.

శ్లో॥ శ్రీగోవింద పదాంభోజ మధునో మహదద్భుతం

తాత్పర్యినో నముంచంతి ముంచంతి యదపాయినః.

42

(తత్పర్యినో నముహ్యంతి ముహ్యంతి, యదపాయినః)

మ॥ చిరకాలీన తపః ఫలంబునను సంసిద్ధించు గోవింద సుం
దర పాదాంబుజ నవ్య దివ్య మకరంద శ్రీ ప్రభావ మ్మహా
కరమాశ్చర్యము! దానిఁ ద్రావఁగల భాగ్యం బెట్టిదో వీడ నే
రరు త్రావన్! దురదృష్టవంతుఁ డొకఁడే త్రావంగ లేకే విడున్.

తా॥ శ్రీ గోపాలుని చరణకమల మకరందముయొక్క మహిమ యాశ్చర్య
కరమైనది. ఆ మకరందము నాస్వాదించువారు మోహమునొందరు దానిని
గ్రోలనివారు మోహము (అజ్ఞానము) నొందుదురు. (మోహము అనగా మూర్ఛ)
లోకమున మద్యము ద్రావినవారు మోహమొందుదురు. త్రావనివారు మోహ
మందరు. ఈ పద్యము (మకరందము) గుణముచే దానికి కేవలము వ్యతిరేకము.
విరుద్ధముగనున్నది. అందుచే నిది యాశ్చర్యకరమైనది.

శ్లో॥॥ రజసి నిపతితానాం మోహ జలా వృతానాం
జనన మరణ దోలా దుర్గ సంసర్గ గానాం
శరణ మశరణానా మేక ఏవాతురాణాం
కుశల పథ నియుక్త శ్చక్రిపాణి ర్నరాణామ్.

43

మ॥ అమిత క్లేశ పథంబటం చెఱుగకే, యజ్ఞానులై, మోహ జా
లములన్ జిక్కుచు, జన్మ కర్మ భవదోలన్ దూఁగు నవ్వారికిన్
శ్రమ నిఁ జేరెడి యార్తకోటికి, శరణ్యం బొండు లేనట్టి యు
త్తమ భక్తాళికిఁ జక్రిపాణి యొకఁడే, తాఁదోడి దిక్తైచనున్.

తా॥ పాపమునఁ బడి, యజ్ఞానమగు వలచే నావరింపఁబడి పుట్టుట గిట్టుట
(వచ్చుట) యనెడి ప్రవేశింప శక్యముకాని యుయ్యెల నధిరోహించి, రక్షకుఁడు
లేక, పీడితులైన నరులకు చక్రముఁబూని మంచిమార్గమును జూపు శ్రీకృష్ణుఁ
డొక్కఁడే రక్షకుఁడు.

శ్లో॥ అపరాధ సహస్ర సంకులే పతితం భీమ భవార్జవోదరే
అగతిం, శరణాగతం హరే! కృపయా కేవల మాత్మనా త్కురు.

చ॥ ప్రతిదిన మెన్నరాని, యపరాధ సహస్రము లేను జేసితిన్
బతతుండ, ఘోర సంసరణ వారిధి లోన మునింగి భీతినొం
దితి, గతిలేదు నాకెదియు, దిక్కిక నీవె హరి! ననున్ గృహ
మతి, క్షమించి యెలుకొనుమా! దరిజేరిచి యుద్ధరించుచున్.

తా॥ అనేక యపరాధముల (పాపముల) చే వ్యాకులమై భయంకరమైన
సంసారసాగర మధ్యమునఁ బడి గతిలేక నిన్ను శరణము పొందిన నన్ను
శ్రీహరి! నీ దయచేతను మాత్రమే నీ యధీనము చేసికొనుము.

శ్లో॥ మామే స్త్రీత్వం మాచమేస్యా త్కుభావః
మామూర్ఛత్వం మా కుదేశేషు జన్మ
మిథ్యాదృష్టి రాగచమేస్యా త్కదాచి
జ్ఞాతౌ జ్ఞాతౌ విష్ణుభక్తో భవేయమ్.

45

మ॥ వనితా జన్మము నొందనీయ, కెద దుర్భావమ్ము రానీయ, కెం
దును మూర్ఛత్వము బొందనీయక, దురాత్ముల్ పుట్టు దేశమ్మునం
దునఁ బుట్టింపక, దుష్ట నాస్తికత యందున్ బుద్ధి పోనీయకే,
ననుఁబాలింపుమ విష్ణుభక్తునిగ జన్మంబిచ్చి మున్ముం దిశన్.

తా॥ ఓ దేవా! నా కెప్పుడును, యాడజన్మ లేకుండుగాక! నీచభావములు
కలుగకుండు గాక! మూఢతనము లేకుండుగాక! నీచ (పాపముగల) దేశమునందుఁ
బుట్టుక కల్గకుండుగాక! అసత్య మం (నాస్తికత) దాసక్తి లేకుండుగాక! జన్మ జన్మ
యందు విష్ణుభక్తుండ నగుదుగాక!

ఉత్తర దేశీయ పుస్తకగత శిష్ట శ్లోకములు

శ్లో॥ యత్కృష్ణ పృణిపాత ధూళి ధవళం తద్వర్షో, తద్వైశిరి
స్తేనేతే తమసోజ్ఞ తే సురచిరే యాభ్యాం హరిర్దృశ్యతే
సాబుద్ధి ర్వమలేందు శంఖ ధవళా యామాధవధ్యాయినీ
సాజిహ్వమృత వర్షిణీ పృతిపదం యాస్తాతి నారాయణమ్.

మ॥ స్థిరమా భక్తిదలిర్పఁ గృష్ణునకు వాసిన్ మొక్కుచో ధూళిధూ
సరితంబా నవె శీర్షమున్ దనువు, నశాంతమ్ము శ్రీ మాధవున్
స్మరియింపం గలదే సుబుద్ధి హరి గాంచంజాలు నవ్వే కనుల్
వరనారాయణుగూర్చి వాగమృతమున్ వర్షింపఁదా జిహ్వయా.

తా॥ శ్రీకృష్ణునికి సాష్టాంగ ప్రణామంబు లొసరించుటవలన భూ
రజోదూసరితమైన తనువే, తనువు, అట్టి శిరమే శిరము. శ్రీహరి జూచు కనులే
యజ్ఞానాంధకార వినిర్మూలములగుటచే మిక్కిలి ప్రకాశించు కనులు. శ్రీపతిని
ధ్యానించు బుద్ధియే కళంకరహితమైన చంద్రునివలెను, శంఖమువలెను స్వచ్ఛ
మైన బుద్ధి. శ్రీమన్నారాయణునిస్తుతించు నాలుకయే ప్రతి పదమున నమృతమును
వరించు నాలుక, అనగా భగవత్కైంకర్యమునకు వినియుక్తమైనచో శరీరము
సార్థకము, లేనిచో నిరర్థకము అని భావము.

(పాఠాంతరము)

నీ॥॥ సాష్టాంగ మెఱుంగ కృష్ణ పదమ్ములకు భక్తి
ధరణి రజముఁ దూగు తనువు తనువు
కృష్ణ నమస్కృతుల్ సేయు ధాతీరజ
శ్రీమాళి రాజులు శిరము శిరము

అంధకారముఁ బాయ హరి సురుచిర మూర్తిఁ
గాంచఁగా వెల్లెడి కనులు కనులు
ప్రవిమల శశి శంఖ ధవళమై మాధవు
పారి పారి ధ్యానించు బుద్ధి బుద్ధి

గీ॥ ప్రతిపదమ్మున నమృతవర్షమ్ము భక్తి
జింద నారాయణు నుతించి జిహ్వా జిహ్వా
త్రికరణమ్ములఁ గృష్ణు నర్పించు నదియె
సార్థకంబగు మానుష జన్మ జన్మ.

శ్లో॥ నాధే ధాతరి భోగిభోగశయనే నారాయణే మాధవే
దేవే దేవకినందనే సురవరే చక్రాయుధే శార్ఙ్గిణి

లీలాఽశేష జగత్ప్రపంచ జఠరే విశ్వేశ్వరే శ్రీధరే
గోవిందే కురుచిత్తవృత్తిమమలామన్యైస్తుకిం వర్తన్తైః!

47

శా॥ శ్రీనారాయణ ధాతనున్ సురవరున్ శ్రీదేవకీ నందనున్
శ్రీనాథున్ నిఖిల ప్రపంచజఠరున్ శ్రీశార్ఙ్గ జక్రాయుధున్
శ్రీనాథున్ హరి మాధవున్ మురహారున్ విశ్వేశు, గోవిందునిన్
ధ్యానింపందగు స్వస్థచిత్తమున, నేలా! భ్రాంతి యీయాయెడన్

తా॥ మనకు ప్రభువును, పోషకుఁడును, శేషతల్పకాయయు, మనుజుల
కావాసమైనవాడును, శ్రీపతియు, దేవుఁడును, దేవకీసుతుఁడును, దేవోత్తముఁడును,
చక్రశార్ఙ్గ ధనస్సుల ధరించినవాడును, సమస్త జగచ్చక్రమును ననాయాసముగ
గర్భమందు ధరించు జగదీశుఁడును శోభావంతుఁడు నగు శ్రీ గోపాల దేవునందు,
నో మానసమా! నీ వ్యాపారము నుంచుము. ఇతర వ్యవహారములతో నీ కేమి
లాభము?

శ్లో॥ శ్రీనాథ! నారాయణ! వాసుదేవ!
 గోవింద! దామోదర! చక్రపాణి!
 పద్మనాభా! ఓచ్యుత! కైటభారీ!
 కంసఘ్న! పద్మాప్రియ! శార్ఙ్గపాణి!

48

శా॥ శ్రీనాథా! హరి! వాసుదేవ! వరదా! శ్రీకృష్ణ! పద్మాప్రియా!
 శ్రీనారాయణ! చక్రపాణి! నృహరి! శ్రీపద్మనాభాఓచ్యుతా!
 శ్రీనాథా! మధువైరి! కంసహర! శార్ఙ్గ! దేవ! గోవింద! యం
 చేనీనామములన్ స్మరించు సుకృతం బీవయ్య!దామోదరా!

శ్లో॥ అనంతా! వైకుంఠ! ముకుంద! రామ!
 జనార్దనానంద! నిరామయేతి
 వక్తుం సమర్థోపి నవక్తి కశ్చి
 దహో! జనానాం వ్యసనాభి ముఖ్యమె.

49

మ॥ నిసు వైకుంఠ! ముకుంద! రామ! నృహరి! కృష్ణా॥ హరి! శ్రీజనా
 ర్దన! యానందనిరామయాఓచ్యుత!యనంతా!మాధవా! శ్రీధరా
 యని,నిస్ బేర్కొన శక్తిగల్గియు,నొకండైన స్మరింపం డహో!
 జనులెంచన్ వ్యస్తనైకసకులు గదా సాధించుటెట్లో నినున్.

(పై 2 శ్లో॥లకు తాత్పర్యము)

తా॥ మాధవా! నారాయణా! వసుదేవ తనయా! గోపాలా! వనమాలీ! చక్ర
 (ధరా) హస్తా! కమలానాభా! వికార రహితా! కైటభవైరీ! కంస సంహారా!
 లక్ష్మీ వల్లభా! శార్ఙ్గధరా! నాశ రహితా! వైకుంఠా! ముక్తి ప్రదాయకా! రామా!

దుష్టజన శిక్షకా! ఆనందమయః రోగ విదూరా! అనియుచ్చరింప శక్తిఁ గలవాఁడు కూడ నుచ్చరింనుటలేదు. అయ్యో! ఈ జనులకు దుఃఖములం దెంత దుఃఖి (వ్యసనము).

శ్లో॥ శ్రుత్వా జనార్ధన కథా గుణ కీర్తనాని
దేహీన యస్య పులకోద్గమ రోమ రాజః
నోత్పద్యతే నయనయో ర్విమలాంబు ధారా
ధిక్తస్య జీవిత మహో పురుషాధమస్య.

50

మ॥ మన నేలా! పురుషాధముండయి తలంపన్ లేక కృష్ణున్ జనార్ధన చారిత్ర గుణాను కీర్తన సుధన్ ద్రావన్ వెనన్ రోమరాజ నిగుడ్పన్ బులికింపమేను, పెదదృష్టిన్ లేక బాష్పాంబుధారసు దూగాడిన వాడెపూరుషుఁడు సార్థక్యము తజ్జన్మమున్.

(పాఠాంతరము)

గీ॥ శ్రీ జనార్ధను దివ్య చరిత సుగుణ
కీర్తనన్ దేహమది పులకింపఁ దేని
విమలభాష్పంబు ధారనవింపఁ దేని
పరమ పాపిష్ఠుఁ డవ్వానిబ్రతుకు బ్రతుకె!

తా॥ శ్రీ జనార్ధనుని చరితలను గాని గుణస్మరణములనుగాని, వినగనేయెవ్వని శరీరమున పులకలెత్తవో, యెవ్వని కనుఁగవ యందు, నానంద బాష్పసంతతి బయల్పెడలదో; ఆ నరాధముని జన్మ వ్యర్థముగదా!

శ్లో॥ అంధస్యమే హృతవివేక మహాధనస్య
చోరైః ప్రభో! బలిభి రింద్రియ నామధేయైః
మోహంధకూప కుహరే వినిపాతితస్య
దేవేశ! దేహి కృపణస్య కరావలంబమ్.

మ॥ క్రమ మేపారగ నింద్రియములను పేరన్ దస్కరుల్ జ్ఞాన వి
త్తము బల్కిన్ హరియించి త్రోసిరి యగాధంబైన మోహంధకూ
పమునన్, మున్గి తపించు దీనుడను, లేవందీయుమయ్యా! యవ
శ్యము కేలుత యొసంగి నాకిక ముకుందా! కృష్ణ! భక్తప్రియా

తా॥ ప్రభూ! ప్రబలములై, యింద్రియము లనెడి చోరులు, నదనద్వివేక
మను గొప్ప ధనము నపహరించుటచే, నంధుడనైన నన్ను నజ్ఞానమను నంధ
కారముచే నిండిన పెనునూతిలో బడవైచిరి. దేవ దేవా! అట్టి యీ దీనునకుఁ
జేయూత నొసంగుము.

శ్లో॥ ఆశ్చర్యమేతద్ధి మనుష్యలోకే
సుధాం పరిత్యజ్య విషం పిబంతి
నామాని నారాయణ గోచరాణి
త్యక్త్వాన్యవాచః కుహకాః పఠంతి.

52

మ॥ కరమాశ్చర్య మహో విచిత్రమిది లోకమ్మున్ విలోకింప నీ
నరు లింపె సుధఁ ద్రావలేక విష మున్న్యాదమునన్ గ్రోల జూ
తురు, నారాయణ దివ్యనామముల సంతోషింపరేలా! హరి
తఁ లోకవ్యవహార వాక్యముల మోదంబందుచున్ మూఢులై.

తా॥ ఈ మర్త్యలోకంబున శ్రీమన్నారాయణ విషయకమగు నామముల
విడచి, నీచు లితర వాక్కుల బ్రసంగించుటఁ జూడ, నమృతమును వదలి కాలకూట
మును ద్రావుచున్నట్లున్నది. ఇది యెంత యాశ్చర్యకరమైన విషయము!

శ్లో॥ త్యజన్తు బాంధవాస్సర్వే నిందంతు గురవో జనాః
తథాపి పరమానందో గోవిందో మను జీవనమ్.

53

ఆ-వె॥ బాంధవాళి నన్ను బరిహసించును గాక
గురుజనాళి తలఁచు దిరుగు గాక
అగు మదీయ జీవి తానంద మూర్తి గో
విందు డొకఁడై, ప్రాణ బీజ మతఁడె.

తా॥ బందుగులెల్లరు నన్ను వీడినను సరే. వెద్దలు (బాల్యమున పాఠశాలాధ్యాపకులు మొదలగువారు) నను ధూరినను సరే, నిరతిశయానంద రూపుఁడగు, శ్రీ గోవిందుఁడే (గోపాల కృష్ణుఁడే). నా జీవగత్తు (జీవనాధారము) కావుననే నాతని విడువనని భావము.

శ్లో॥ చేత! శ్చింతయ, కీర్తయ స్వరసనే! నమ్రా భవ త్వం శిరో!
హస్తా! వంజలి సంపుటం రచయతం, వందస్వద్ధీర్ఘం వపుః!
ఆత్మనీ! సంశ్రయ పుండరీకనయనం నాగచలేంద్రస్థితం
ధన్యం పుణ్యాతమం తదేవ పరమం దైవంహి సంసిద్ధయే. 54

మ॥ శిఃమున్, వంచి నమస్కరింపు! మదిలోజింతింపు, కీర్తింపు! జి
హ్వారిసంజూర, ఘటింపుమంజలిని, సాష్టాంగమృగాఁగాయమున్
ధరిపై జేర్పుము, పుండరీకనయనున్ నాగాచలేంద్రస్థితున్.
శరణం బొందుము దేవదేవుఁ డతఁడే సంసిద్ధిజేకూర్చెడున్.

తా॥ శేషాచల వాసియు, కమలనేత్రుండును, నగు శ్రీపతిని నో మానసమా!
ధ్యానింపుము. నాలుకా! నీవు కీర్తింపుము. ఓశరమా! (ఆదేవునికి) నమస్కరింపుము.
ఓ చేతులారా! దోసిలి యొగ్గుడు. ఓ శరీరమా! సాష్టాంగప్రణామ మాచరింపుము.
ఓ జీవా! వాని నాశ్రయింపుము. శ్రేష్ఠమును బవిత్రమును నగు నా దైవమే మోక్ష
మునిచ్చు పరమ దైవతము.

(పాఠాంతరము)

సీ॥ మనమా! తలంపుమా! మాధవు నేప్రొద్దు
 జిహ్వా! కీర్తింపుమా! శ్రీనివాసు
 శిరమా! నమస్కృతిఁ జేయుమా హరికీపు
 కరమ! కరముఁగూర్చి కాంచు మీశు
 లోచనమా! సమాలోకింపుమా! కృష్ణుఁ
 గర్జమా! హరిగుణ కథను! వినుమ!
 దేహమా! భక్త ధాత్రిన్ వ్రాలు, హరి ముందు
 పదమ! పద హరి నివాసమునకు

గీ॥ దివ్య నాగాచలేంద్ర సంస్థితుని భక్తి
 నాశ్రయింపుమా! పుండరీకాక్షుఁడొకడే
 స్వీయభక్తులఁ గావ సంసిద్ధుఁడగుట
 పరమ దైవముఁ భక్త కల్పక మతండు.

శ్లో॥ సత్య బ్రహ్మ మనుజు సస్వయ మూర్ధ్వబాహు
 ర్యోయో ముకుంద! నరసింహ! జనార్దనేతి
 జీవో జప త్యనుదినం మరణే రణేవా
 పాపాణ కాప్త సదృశాయ దదా త్యభీష్టమ్.

55

మ॥ జనులారా! కరమెత్తి చాటెద నిదే సత్యమ్ము దానెవ్వఁడై
 నను. నిత్యమ్ము జపించుచున్ హరి! ముకుందా! నారసింహ! జనా
 ర్థన! యంచున్ శిలపోల్కి కట్టెవలె ధైర్యంజూని నిల్వన్ రణ
 మ్మునఁ బ్రాణాంతమునందు భక్తికలనంబొందున్ నిజాభీష్టముల్.

తా॥ ఓ జనులారా! రెండుచేతుల నెత్తి సత్యమైన సంగతిని చెప్పుచున్నాను
 ఏ జీవుఁడనవరతము, ముకుందా! నరసింహ! జనార్దనా! యని జపించునో; మరణ
 సమయమునగాని, యుద్ధమునగాని, మూర్ఖులచే రాతివలె లేక కొయ్యవలె నున్నను
 నట్టివానికి (భక్తునకు) మోక్షమునిచ్చును.

శ్లో॥ నారాయణాయ నమ ఇత్యము మేన మంత్రం
 సంసార ఘోర విష నిర్హారణాయ నిత్యం
 శ్రవ్యంతు భవ్య మతయో యతయోను రాగా
 దుచ్చైస్తరా ముపది శామ్యహ మూర్ధ్వబాహుః॥

56

మ॥ వినుడీ మోక్షపథానువర్తులు బుధుల్ ప్రేమించు మార్గం బిదే
 ఘన సంసార మహా విషాపహృతి దక్షంజాచు రక్షించు సా
 ధనమున్ జాతెదఁ జేతులెల్లి యిదే సత్యంబంచు “నారాయణా
 య నమో”యన్న సుమంత్ర రాజమిది దివ్యానందసంధాతయా.

తా॥ సంసారమను కాలకూట విషమును హరించుటకై ‘నారాయణాయ
 నమః’ అను నీ మంత్రమునే యెల్లప్పుడు బిగ్గఱగా చేతులెత్తి నే నుపదేశించు
 చున్నాను. మంచిబుద్ధిగలవారును నియమవంతులు నగు జను లాస్థతో విందురుగాక.

శ్లో॥ చిత్తం నైవ వివర్తతే త్షణముపి శ్రీకృష్ణపాదాంబుజాత్
 నిందంతు ప్రియబాంధవా గురుజనా గృహ్లాంతు ముంచంతువా
 దుర్వాదం పరఘోషయంతు మనుజా వంశే కళంకోఽస్తువా
 తాదృ క్షేమభరానురక్త మిహమే మత్తాయమానః.

మ॥ నను నిందిచిన సాటిబంధువులు గురుల్ నస్వీడినన్ జీరినన్
 జన దుర్వాదము గల్గినన్, విమల వంశంబెంతయున్ మచ్చుదా
 ల్చిన; నా చిత్తము వీడఁబోదు త్షణమున్ శ్రీకృష్ణపాదాబ ది
 వ్యనివాసముఁ దదీయప్రేమ భర సోఖ్య శ్రీ మహామత్తయై.

తా॥ శ్రీకృష్ణుని పాదకమలమునుండి నా మనసొక నిమేషకాలమాత్ర మైనను మరలదు. ఆ పులగు బంధుజనులు నిందించినను సరే; పెద్దలు నన్ను స్వీకరించినను వదలినను సరే; జనులెల్ల రసేవాదమునను చాటించినను సరే; మా వంశమునకు కళంకము కలిగినను సరే; నా మనసు శ్రీకృష్ణునియందు జెప్పనలవి గాని యనురాగము గలిగి మదించి యున్నది.

ఈ శ్లోకము గోపికలు చెప్పినది అప్పుడు తుదిపాదమునకు నాల్గవ చరణమున 'ఇహనః' (నః=నాయొక్క) అని పాఠము, 'ఇహమే' అని మార్చి కులశేఖరుడు గోపికలవలె తనకుగల భక్తిని వెలువరించుకొనెను (మే=నాయొక్క).

శ్లో॥ ప్రణామ మిశస్య శిరః ఫలంవిదు
స్తద్ధర్మనం పాణి ఫలం ధివౌకసః
మనః ఫలం తద్గుణ తత్త్వ చింతనం
వచః ఫలం తద్గుణ కీర్తనం బుధాః

58

చ॥ పులకిత దేహుడై హరికిమ్రొక్కుటయే తగ శీర్షముంటకున్
ఫలము, తద్ధర్మనన్ సలుపు భాగ్యమే పాణిఫలమ్ము, చింతనల్
సలుపుట చిత్తముంటకు ఫలమ్ము, తదీశుని దివ్యకీర్తనల్
పలుకుటయే వచఃఫలము పండితులార ! గ్రహింప వేడెదన్!

తా॥ శిరస్సున్నందుకు భగవంతుని సమస్కరించుటయు, చేతులున్నందుకు దేవునిఁ బూజించుటయు, మనస్సున్నందుకు పరమేశ్వరుని గుణములయొక్క తత్త్వమును ధ్యానించుటయు, వాక్కున్నందుకు సర్వేశ్వరుని గుణముల కీర్తిించుటయు ఫలములని దేవతలుఁ బండితులు తలంతురు.

శ్లో॥ అల మల మల మేకా ప్రాణినాం పాతకానాం
నిరసన విషయే యా కృష్ణ కృష్ణేతి వాణీ
యది భవతి ముకుందే భక్తి రానంద సాంద్రా
విలురతి చరణాబ్జే మోక్ష సామ్రాజ్యలక్ష్మీః.

59

గీ॥ పాతకమ్ము సమస్తమ్ము బాటద్రోలఁ
జాలు నొక కృష్ణ నామమే చాలుఁ జాలు
స్థిర ముకుందునిభక్తి సిద్ధించునేని
ప్రాలుఁ బదముల మోక్ష సామ్రాజ్యలక్ష్మీఁ.

తా॥ జీవుల సమస్త పాపములను పోగొట్టుటకు కృష్ణ! కృష్ణ! యను నామ మొక్కటియే ముహూటికిఁ జాలును. మోక్షప్రధాతయగు శ్రీమన్నారాయణుని యం దానందముచే నివిడమైన భక్తి కల్గెనేని మోక్ష రాజ్యలక్ష్మి యటచేత నున్నదియే యగు.

(పాఠాంతరము)

శా॥ శ్రీకృష్ణ! హరి! కృష్ణ! కృష్ణ యుని కీర్తింపంగ వేప్రాణికిన్
బోకారున్ దురితమ్ము లెల్ల ననిశమ్మున్ శ్రీముకుందున్ మదిన్
సాకల్యంబుగఁగొల్పు భాగ్య మదియుండన్ మోక్ష

సామ్రాజ్య ల

క్ష్మీ కారుణ్య కటాక్ష వీక్షణము లక్షీణమ్ముగాఁ జేకులున్.

శ్లో॥ ముకుందమాలాం పఠతాం నరాణాం
అశేష సౌఖ్యం లభతే నకస్పిత్ (కోవా)
సమస్త పాపక్షయ మేత్య దేహీ
ప్రయాతి విష్ణోః పరమం పథం తత్

60

చ॥ నిరతము భక్తిభావ మెదనిండ స్రవింప ముకుంద మాల నె
వ్వరు పరియింతురో సతము వారి కశేష సుఖముల్లబ్ధు స
త్వరమె ధరన్ సమస్త దురితక్షయ మేర్పడ నంత మందుఁ దా
బరమ పదమ్ము నాఁబఱగు వైష్ణవ సత్పదవీరి జేకులున్.

తా॥ ముకుందునకు సంబంధించిన యీ పద్యమాలను బఠించు మనుజులలో
నెవ్వఁడు సమస్త సౌఖ్యముల నొందడు? (అందఱు పొందుదురు) ప్రతి ప్రాణీయు
ముకుందమాలను బఠించుట వలన సమస్త పాపనాశమునొంది యుత్తమమైనదియు
ప్రసిద్ధమైనదియు నగు (శ్రీవిష్ణువు యొక్క) స్థానము ననఁగా మోక్షమును
పొందును.

మ॥ చనిరం డియ్యదె కృష్ణ కల్పక మిటన్ సంకల్ప మాత్రమ్ము చే
తనె వర్షించు నభిష్ట, మేల! యిటు నిత్యమ్మున్ వృధా వారి వీ
రిని సేవింపఁగ, నెల్ల లోకముల శ్రీకృష్ణుండె పుట్టింపఁ బెం
పనుఁ దా లోన మరల్పు కర్తయగు దైవం, జాట సేవింపుమా!

మ॥ స్థిరవాసం బెదియో సుఖం బెదియొ గుర్తింప లేకే వృధా
పరువుల్ పెట్టితిఁ గాలమున్ గడిచెఁ బై, వార్ధక్యమున్ వెంట జే
కుట, గత్యంతర మేమిలే దెచట నాకున్ దికు గానన్ వడిన్
శరణం బొందెద శ్రీముకుంద చరణాబ్జాతమ్ములన్ నిత్యమున్.

చ॥ సులలిత వాక్సుమమ్ములను జాట్టిన మాల, యిలన్ దమాల నీ
ల, లలిత సుందరాంగముఁ జెలంగి పెనంగిన కుందమాల, ప్రో
జ్వల శశికాంత చంద్రికలు పండిన దివ్య ముకుందమాల, యిం
దలి ప్రతి పుష్ప రాజిత సుధారస మాని సుఖంపుడీ! జనుల్.

ఉ॥ శ్రీకులశేఖరుల్ మును తరింప జగమ్ము “ముకుందమాల” సు
 శ్రీకరలీలఁ గూర్చిరి ప్రసిద్ధముగా నది నేఁ దరింపఁగా
 మీ కరుణాకటాక్షమున మేలగు తెన్నునఁ దీర్చి యిచ్చెదన్
 మీకిదె, రాఘవుండఁ గనుమీ! కృపతోడ, ముకుంద!మాధవా!

శ్లో॥ కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా
 బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతే స్వభావాత్
 కరోమి యద్య తస్కలం పరస్మై
 నారాయణాయేతి సమర్పయామి.

మ॥ తను హృద్భావల, నింద్రియ ప్రతతి చేతన్ బుద్ధిచే నంతరా
 త్మను, స్వాభావిక శక్తియౌ ప్రకృతి చేతన్ బ్రేరణన్ బొంది నే,
 ననిశమ్మున్ బచరించు చుండు సకల వ్యాపారముల్ నీకె య
 ర్పణ గావెంతు గ్రహింపుమయ్య! కరుణా పారీణ! నారాయణా!

తా॥ శరీరముచేగాని, వాక్కుచేగాని, మనస్సుచే గాని, యితరేంద్రియములచే
 గాని, బుద్ధిచే గాని, నా పూర్వజన్మ కర్మ ననుసరించి గాని, నేను దేనిని చేయుదునో
 యది యంతయు పరమాత్మయగు శ్రీమన్నారాయణునకే యని సమర్పించెదను.

శ్రీకృష్ణార్పణ మస్తు.

శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ

బృందావన ప్రసానములు

వెల

1. శ్రీ వాసుదేవనామ శతకము (చతుర్థ ముద్రణము)
శ్రీకృష్ణాష్టోత్తర శతనామముల ననుసరించి యొక్కొక్క పద్యమునం దొక్కొక్క నామార్థమును గూర్చి వ్యాఖ్యాన పోయముగా వ్రాసిన భక్తిప్రభోదాత్మక శతకము. 1-00
2. ముకుందమాల (పంచమ ముద్రణము)
శ్రీ కులశేఖరాశ్వాసుల సంస్కృత ముకుందమాలకు పద్యానువాదము. 60 శ్లోకములు, పద్యములు, తాత్పర్య సహితము. 2-50
3. నవకాళి (ద్వితీయ ముద్రణము)
మహాత్ముని అహింసా విజయ యాత్రాభీభత్స భయానక, కరుణరస ఖండకావ్యము 1-00
4. కల్పలత (చతుర్థ ముద్రణము)
వినతి, సందర్శనము, వాత్సల్యము, పోతనామాత్యుడు, గోపికా హృదయము, వేడికోలు, శ్రద్ధాంజలి, గ్రహస్తవము, కల్పలత మొదలగు నవకాఖల విరాజిలు ఖండకావ్య సంపుటి, 5 విశ్వవిద్యాలయములచే బి. యే. పాఠ్య గ్రంథముగా నిర్ణయింపబడిన సరళ గ్రంథము. సాధారణ ప్రతి 3-00
5. స్వాతంత్ర్య పథము (ద్వితీయ ముద్రణ) 5-00
6. కాళరాత్రి
“కోస్తాంధ్ర ఉప్పెన” గురించిన ఖండకావ్యము, 22 తుపానుల చరిత్రతో ప్రముఖ పండితులు, సాంస్కృతిక విద్యావంతుల ప్రశంసలతో 5-50

జాతీయ గీతములు, 685 కృతుల

జాతీయగేయముల సంపుటి - ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య
అకాడమీవారి ప్రచురణ. దు. 12-00

శ్రీమహాలక్ష్మీ దివ్య గుణ వైశిష్ట్యము

శ్రీమహాలక్ష్మీ స్తవము - శ్రీసూక్తము ఆంధ్ర పద్యానువాద
సహితము

అంజలి

శ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యవర్య శ్రీ మచ్ఛంకర
భగవత్పాద ప్రతిష్ఠిత శ్రీ కాంచీ కామకోటి ితాధిపతి
శ్రీ జగద్గురు శ్రీ మచ్ఛంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ పూజ్య
పాదుల మహిమ, సందర్శనము, పర్యటనా విశేషముల
గూర్చిన పద్యసంపుటి.

రా బో వు గ్రం థ ము లు

1. సిద్ధేంద్రయోగి (నాటకము)
కూచిపూడి భరతనాట్య గురువులు సుప్రసిద్ధ కవీంద్రులు నగు
సిద్ధేంద్రయోగి జీవితచరిత్ర, యక్షగాన, సహితము.
2. పవిత్ర యాత్రావలోకన (పద్య సంపుటి) భారతదేశ మందలి
ఉత్తర దక్షిణ పవిత్ర యాత్రాస్థలముల సందర్శనము,
మహాత్మ్యం మొదలగు విశేషములతో కూడిన పద్యకావ్యము.
3. భక్తిరసైక స్తోత్రసంపుటి-శ్లోకములు, అనువాద పద్యములు
గేయములు సహితము.
4. భ్రమరగీతలు - ఖండకావ్యము (పద్యములు)